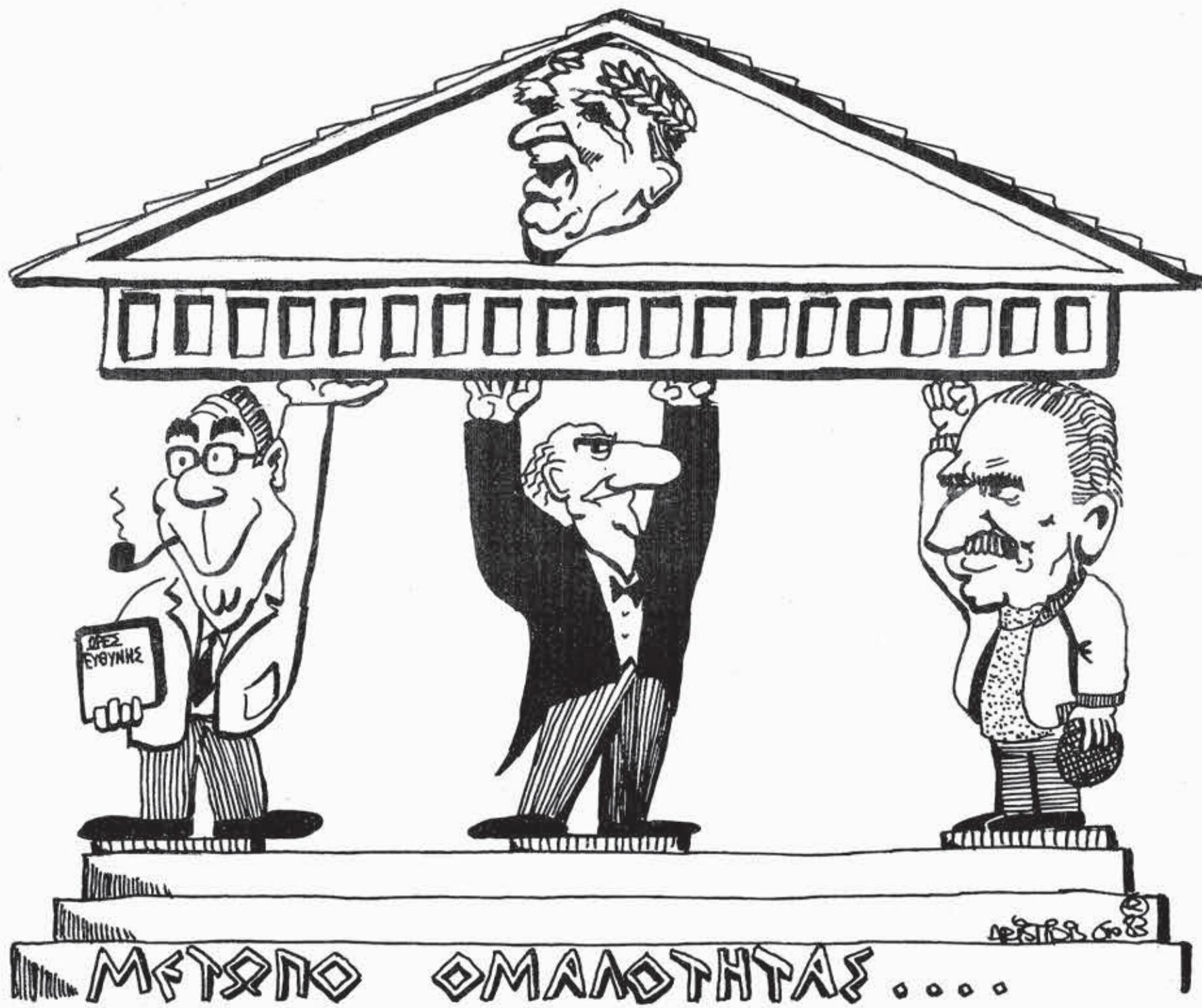

Εργατική πρωτοπορία

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

№ 49
Απρίλιος '83
50 δρχ.

- ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ
ΤΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ
Ο ΥΜΟΣ Μαγκακη* τα κινηματα
ειρηνης στην Ευρωπη
ΑΝΕΡΓΙΑ : ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ;

Τρία τρανταχτά γεγονότα στόμη
να πού πέρασε -βόμβες στό Διυπό-
τειχο, ή δολοφονία τοῦ ἐκδότη τῆς
Βραδυνῆς καὶ ή "δακηση ἑτοιμότη-
τας" τοῦ στρατοῦ- συνδιασμένα μὲ
τίς συνεχίζουμενες ἐλληνοαμερικαν-
κές διαπραγματεύσεις γιά τίς βά-
σεις, ἔδωσαν ἀφορμή γιά νά ἀνθίσου-
χίλιες δυάδες θεωρίες γιά τίς πολιτι-
κές ἔξελίξεις καὶ νά ἀναβιώσουνοι
"παλιές καλές" ἀναλύσεις τοῦ τύ-
που: ἀπό τὴν μιά μεριά εἶναι ὁ λα-
ός καὶ ἀπό τὴν ἄλλη ὁ φασισμόςκαι
ὁ ἴμπεριαλισμός.

Έτσι, ή Καθημερινή καί τό Βήμα συμφωνούν ότι τά γεγονότα αύτά άπειλησαν πρός στιγμήν τήν δημολότη τα, άλλα οι δημοκρατικοί θεσμοί που έχει άποκτησει ή χώρα μας απ' τήν μεταπολίτευση τοῦ 74 άπειδειξαν γι' άλλη μιά φορά τήν άντοχή τους.... Ή άτμουμαρια ἐκτονώθηκε, ή άπειλή πέρασε καί άπομένει μόνο τό έρωτή μα "ποιός άφραγε προσπαθεῖ νά δημιουργήσει άποσταθεροποιητικό κλί μα"; Οι δυό πιλό έγκυρες ένωμερίδες συμπίπτουν καί σ' αύτή τήν άπαντηση: κάποιοι άδεξιοι χειρισμοί τόσο από μεριάς ΠΑΣΟΚ δύο καί από πλευρᾶς Ν.Δ. παρολίγον νά άνοιγαν ρωγμές στό ηπιο κλίμα καί στήν έθνική δύοψχιλιά, ύπονομένοντας τή θέση τής χώρας σέ στιγμές κρίσιμες (οι Τούρκοι καραδοκοῦν καί οι άμερικανοί τούς εύνοούν).

Τις ίδιες έκτιμασίες άλλα σέ "άριστερή" έκδοχή διαβάζουμε στόν Ριζοσπάστη. "Οι Αμερικάνοι έχουνε ξαπολύσει μια όχαλνωτη υπονομευτική έκστρατεία". "Η Ν.Δ. βουτήχτηκε μέχρι τό λαμπό στην Βραχικη προβοκάτσια τών πολι φαιῶν κύκλων της άντιζρασης" (δέν κάνουμε πλάκα. "Έτσι άκριβώς είναι γραμμένο στό Ριζοσπάστη). Εύτυχως ζημιας, "ήδυναμη τού λαϊκού κινήματος μπορεῖ νά συνετίσει τή δεξιά άκομα και στίς στιγμές τών πιό ξεζαλων έκρηξεων της" (κύριο δρόμο της 24 Μάρτη). "Έτσι ό Αθέρωψ ύποχρεώθηκε σ' άναδιπλωση πρός τό παρόν, μπροστά στήν "βαθειά λαϊκή ένδιτητα" πού δέν περιορίζεται μόνο στούς όπαδούς τού ΚΚΕ και στού ΠΑΣΟΚ άλλα "άγκαλιάζει και συντηρητικούς ύποπόρους" ...

φορούσους ...
„Αντίστοιχη έμηντα γιά τά γε-
γονότα, δύμας, είχε νά παρουσιάσει
και ὁ χώρος τῶν "μαογενῶν" (κύρια)
ἀριστεριστῶν. Από τό ΚΚΕμ-λ μέχρι
τήν Ρήξη ένα δόλοκληρο φάσμα συντ-
ρόφων ἀντέδρασε μὲ τήν γνώστη τακ-
τική τῆς ἀγωνιστικῆς πλειοδοσίας:
ὅχι μόνο συμφώνησε δτι ἐκδηλώθηκε
φασιστική ἀπειλή ἀλλὰ καὶ πάρα πέ-
ρα ἐκτίμησε δτι η πραξικοπματίες πέ-
τυχαν (τουλάχιστον) παραχώρήσας
ἀπό τό ΠΑΣΟΚ, ὅπότε φυσιολογικά πρό-
βαλε τό αίτημα "ὅχι στήν συγκάλυ-
ψη τοῦ πραξικοπήματος". Ακούστη -
καν ἀτράνταχτα ἐπιχειρήματα, δημιού-
ση δτι ὁ Στέρνος Βρισκόταν στό Καστρί
τό κρίσιμο ἔκεινο βράδυ κλπ. Λίγες
μέρες ἀργότερα, Βέβαλα, κανένας δέν
μπορούσε νά ισχυριστεῖ δτι ζούμε
σέ ουνθήκες "συγκαλυμένου πραξικο-
πήματος". Ήστδιο, ή σχεδόν δντανα-
λαστική χρησιμοπόληση τής ἀνάλου -
σης "λαός-φασισμός" ἔδειξε πόσο ἐ-
πιδερμική παραμένει σέ πολλούς σω-
τρόφους ή ἀνάλυση τής πολιτικής κα-
τάστασης.

Συγκαληψη;

Μέσα σ' ὅλη αὐτή τῇ φιλολογίᾳ
τῆς "ὑπονόμευσης" καὶ τῆς "ἀποστα-

Θεροποίησης" οι ύπαρκτές πολιτικές έξελίξεις ήταν αυτές που κυριολεκτικά συγκαλύφθηκαν.

Πάσι δύο νευρώδικο μπαμπούλα της άπειλής τῶν "σκοτεινῶν δυνάμεων" συγκαλύπτεται ἡ πολὺ χειροπιασθή διαχείριση τῆς πολιτικῆς κατάστασης ἀπό τό ΠΑΣΟΚ, μιά διαχείριση πού ἀξιοποιεῖ δλες τίς εὐκαρπίες γιά τόν ἐκφωβισμό, τήν ἀδρανοποίηση καί τήν παθητικοποίηση κάθε κοινωνικῆς δυσαρέσκειας.

Πίσω από τὴν ἀκάτασθετη πρακτορολογία πού παντοῦ βλέπει τὸν δάκτυλο τῶν ἀμερικάνων συγκαλύπτονται οἱ διεργασίες μέσα στὴν Ν.Δ. καὶ ἡ ἐπίδραση πού ἀσκοῦνται σ' ὅλοτὸ ἐπίσημο πολιτικό φάσμα καθώς τὸ ΠΑΣΟΚ καὶ τὸ ΚΚΕ ἔυθυναρμάζονται εἰς τὴν "ὑπεύθυνη" δεξιά τοῦ Ράλληκαί τοῦ Μπούτου σὲ ἀντεπαράθεση μὲ τὴν ἔξαλη δεξιά τοῦ "Ἀβέρωφ. Τέλος, Μέσα σὲ τὸσα "ἔκτακτα" περιστατικά, πήραμε καὶ μιά μικρή γεύση γιὰ τὸ τί θά ήταν μιά πραγματική ἐνεργοποίηση τῶν "δυναμικῶν στηριγμάτων τοῦ κράτους" γιὰ τὸν ἐλεγχό τῶν ἔξελίξεων. Ή "ᾶσκηση ἑτοιμότητας" τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ δραστηριοποίηση τοῦ Καραμανλῆ σὲ ὅλο τὸ τελευταῖο διάστημα εἶναι ἀποκαλυπτικά δείγματα γιὰ τὸ ποιὸι θά ήταν οἱ μηχανισμοί "ἐπανανορᾶς στὴν τάξη" σὲ περίπτωση πραγματικῆς ἀποσταθεροποίησης τῆς πολιτικῆς κατάστασης: ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ οἱ "νομοταγεῖς" ἔνοπλες δυνάμεις.

Συντηρητικοποίηση

Συντριπτικοί οιστοί

·Από τις δημοτικές έκλογες του περασμένου φθινόπωρου μέχρι σήμερα τό πολιτικό κλίμα έχει καθοριστεῖ άπό δυο βασικούς παράγοντες :

* Πρώτο τόν κλονισμό της "αύτοδύναμης" στρατηγικής του ΠΑΣΟΚ, πού άνοιξε μιά περίοδο κλινητικότητας στις πολιτικές ζωώσεις καθώς τά κόμματα συναγωνίζονται για τό ποιό θά καθορίσει τις συμμαχίες πού θά χρειαστούν άν επιβεβαιωθεί τελικά τό χάσμα του αύτοδύναμου έλεγχου από το ΠΑΣΟΚ.

* Καὶ δεύτερο, ἀπὸ τὴν ἀντιθατικότητα καὶ τὴν ἔντασην ποὺ μορφαία δημιουργεῖται σὲ μιά περίοδο ὅπου ὁ κόσμος ἔδειξε δὲτι μετακινεῖται πρὸς τὰ ἀριστερά ἐνώ ή ὑπέρκομματικά σωματωνημένη κυβερνητική πολιτική μετακινεῖται πρὸς τὰ δεξιά.

χίζοντας ἀπό τὸ δεύτερο.
Οἱ τελευταῖοι τέσσερεις-πέντεμηνες εἶναι γεμάτοι ἀπό σκληρά μέτρα καὶ χτυπητές δεξιές στρωθέστης κυβερνήσης τοῦ ΠΑΣΟΚ: ή εἰσόδηματική πολιτική τοῦ παγύματος, ή υποτίμηση τῆς δραχμῆς, ή ἐνθάρρυνση τῶν δικαστηρίων νά Βγάζουν παράνομες τίς ἀπεργίες, ή ἐγκατάλειψη τῶν ύποσχέσεων γιά τά νοσοκομεία καὶ τὴν Ιατρική περίθαλψη, ή στροφὴ ἀπ' τὴν πατερναλιστική "κατανόηση" τοῦ 'Αλεξανδρῆ στὴν δύσωπητη καταστολὴ τῆς ἔγκληματικότητας μὲ τίςδρακόντετες ποινές τοῦ νομοσχέδιου Μαγκάκη καὶ χίλια δυό ἄλλα δείγματα δεξιᾶς ἑσωτερικής πολιτικῆς συμβαδίζουν μὲ τὸ μεγάλο παζάρι μέτούς ἀμερικάνους γιά τίς βάσεις. Σ' δόλο τὸ τελευταῖο διάστημα ή κυβερνητική πολιτική εἶναι (καὶ ἐμφανίζεται) τόσο ὀρθόδοξα διστική ὥστε νά

έχει γίνει κυριολεκτικά ύπερκομματική ύποκρεώνοντας δόλκηρο τό δστικό πολιτικό φάσμα σε σωπηρή άποδοχή της ουσίας της. "Όπως θα δούμε και πιό κάτω οι κρττικές στό ΠΑΣΟΚ άναγκαστικά μετατοπίστηκαν σε άλλα πεδία.

λοφονία τοῦ Ἀθανασιάδη εἶτε μέ
τις Βόμβες στὸ Διευμότειχο), δόσι καὶ
οἱ κυβερνητικοὶ χειρισμοὶ πού τίς
ἀξιοποιοῦν, προσπαθώντας νὰ προβά-
λουν τὸ ΠΑΣΟΚ σὲ ἀρμονική συνεργα-
σία μὲ τὴ στρατοκρατία καὶ τὸν Κα-
ραμανλῆ σάν "Ἐγγύηση διμαλότητας".

Ηπιοτητα και ρευστοτητα

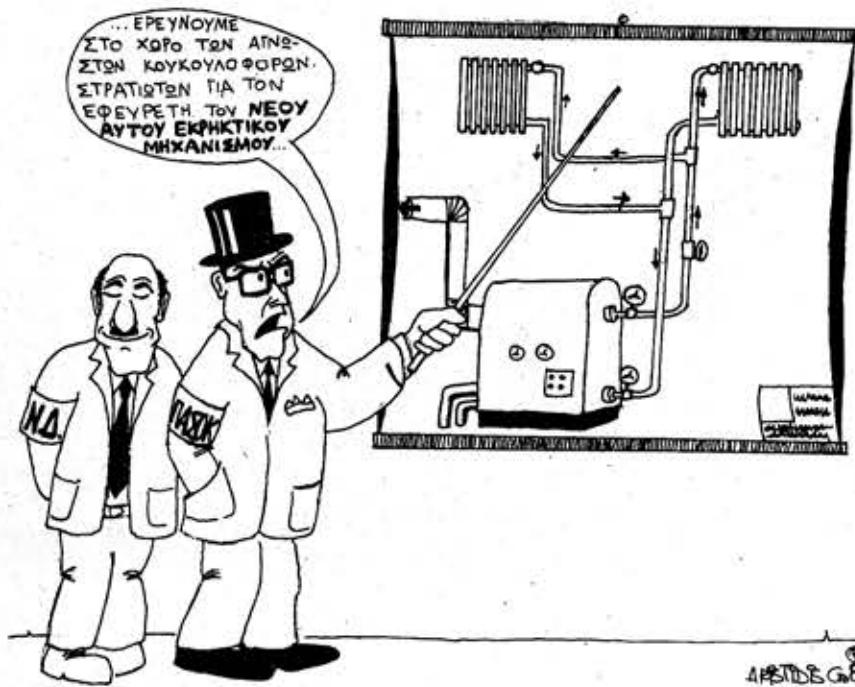
Μέσα σ' αύτό τό κλίμα ζετούνται καὶ οἱ κομματικοὶ ἐλιγυμοὶ γιά τό πιός θά κληρονομίσει τήν "αὐτόδυναμία" τοῦ ΠΑΣΟΚ ὅταν (καὶ ἄν) ἐπιβεβαιωθεῖ τό σπάσιμό της.

Τό έδιο τό ΠΑΣΟΚ, ψυστικά, δέν ξεχει έγκαταλείψη τήν ταχτική της αυτοδύναμιας του. Στηρίζεται πρώτα από δύλα στό γεγονός ότι οι βασικές έπιλογές της πολιτικής του βρίσκονται στό άπωρθλητο, δέν προκαλούν άντιπολιτευτικές πρωτοβουλίες ούτε όπο τά δεξιά, ούτε όπο τά άριστερά. Από μέν την Ν.Δ. γιατί τόπερ ερχόμενο της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ τήν ύπερκαλύπτει, όπο δέ το ΚΚΕ γιατί κύριος στόχος του είναι νά μήν χάσει έπαρη μέ τόν έπιδοξο συμμαχό του. Έτσι τό ΠΑΣΟΚ είναι σίγουρο ότι δέν κινδυνεύει νά ύπερφαλαγγιστεί καί γι' αυτό έχει κάνει σημαία του αυτή τη περίοδο τό "Ηπιο κλίμα". Ταχτική του είναι νά ύπενθυμίζει σ' άλλα κόμματα τήν ύποχρέωση τους νά στηρίζουν μιά κυβέρνηση πού παίρνει "πικρά άλλά όπα ραίτητα μέτρα" καί διαχειρίζεται ύπευθυνα τά "λεπτά θέματα". Τό μόνιμο "μήνυμα" του ΠΑΣΟΚ πρός δύλες τίς κατευθύνσεις αυτή τή περίοδο είναι ένα: κανένας δέν διαθέτει άλλες λύσεις έκτός όπ' αυτές πού πρωθεΐ ή κυβέρνηση, άρα κάθε άπόπειρα νά έκμεταλλευτούν άλλα κόμματα τήν δυσαρέσκαια πού προκαλούν αυτές οι λύσεις είναι ντέ φάκτο άποστεθεροποιητική, υπονομευτική, άνευθυνη. "Ηπιο κλίμα", λοιπόν, και πάγμα τών έξελίξεων μέχρι μέχρι νά περάσουν οι δυσκολίες.

δέν ἐπιτυγχάνεται μὲ κάποια συμφονία "κυρίων" ἀνάμεσα στά κόμματα ,

**KAI UNERGONIOTES
προβοκαρουν
aywves has**

άκομα κι ἂν ύπηρχε μιά τέτοια συμ-
φωνία. Ιδιαίτερα, μάλιστα, σέ μια πε-
ρίοδο όπου κρίνεται ό προσανατολι-
σμός τῶν ἀπογοητεύσεων πού προκα-
λεῖ ἡ κυβερνητική πολιτική μέσασέ
συνθήκες οἰκονομικῆς κρίσης καὶ ἀ-
βεβαιότητας. Ή προσπάθεια νά ἀκλνη-
τοποιηθεί αὐτή ἡ ρευστότητα δέν ὀ-
δηγεῖ παρά σέ διεργασίες μέσα στά
ἴδια τά κόμματα.

"Φωτισμένοι"
καὶ εξαλλοί

Στή Ν.Δ. οι διεργασίες έχουν υπάσει σε σημείο σχεδόν άνων της διάσπασης. Χωρίς πρόγραμμα διαμορφετικής διστικής διαχείρησης της κρίσης και χωρίς έχεγγυα ότι είναι σε θέση νά ξεσαφαλίσει την κοινωνική γαλλήνη καί συναύλεση καλύτερα από τό πΑΣΟΚ, ή Ν.Δ. δύνη είναι έτοιμη νά προβληθεί σάν ένα λαχτικήλυ ση. Μέ δοσμένη αύτή την έλλειψη προποτικής γιά γρήγορη έπιστροφή στήν έξουσία, ή Ν.Δ. άντιμετωπίζει άντι φατικές πιέσεις από την παραδοσιακή έκλογυλη πελατεία της καί από τά καπιταλιστικά συμφέροντα πού έκπρωσαν.

Απ' τή μιά μεριά οι παραδοσιακοί κομματάρχες μεταφέρουν όλη τη τυπλή άντιτασοκική ύστερία των σωτηριτικών μικροαστεριών κομματών, πού παραδολισμένα όπό την παρατελνούνενη οικονομική κρίση βλέπει τό ΠΑΣΟΚ σάν την προσωποποίηση της Τσίκα ταστροφής. Τά πιό καθυστερημένα οι κονομικά και πολιτικά- τμήματαστού παλιού μικροαστισμού, αύτά πού θίγονταν κι απ' τούς έκσυγχρονισμούς της Ν.Δ. άλλα δέν μετακινήθηκαν έκλογικά μένοντας πιστά στήν συντηρητική παραδοσή τους, βλέπουν σήμερα όχι άπλα νά θίγονται άλλα κυοιολεκτικά νά σρτί μόχωνται οικονομικά και μάλιστα κάτω όπό μιάκυρένηση πού την σ χένονται και ίδε οιογικά. Οι άναρθρες κρουαγές τους άκουγονται κι από τούς τίτλους της Βραδυνής, όπό τό στόμα τού Αβέρων, από τούς πιό πολλούς βουλευτές της Ν.Δ.

Από τήν άλλη μεριά, όμως, για τήν άστική τάξη ή Ν.Δ. δύναται να πορευθεί

νά έχει αύτή τη στιγμή σάν στόχο την άνατροπή του ΠΑΣΟΚ ήλλα τηστή ριξη της οίκονομικής και έξωτερης πολιτικής του μέ την ταυτόχρονη δικηση πίεσης έναντια σε κάθε παρέκκλιση του ΠΑΣΟΚ, σάν άντιβαρο στις πιέσεις πού δέχεται άπό την ίδια ση τη δική του και του ΚΚΕ. Γι' αύτο βλέπουμε τά υπεύθυνα στελέχη της Ν.Δ. νά διαφοροποιούνται άπό τις έξαλτότητες τών όπαδων της. 'Ο Ράλλης συμφωνει άνοιχτά μέ τόν 'Αντρέα για τό "ήπιο κλίμα", δηλαδή ούσιαστικά για τή στήριξη της κυβερνητικής πολιτικής. 'Ο Μπούτος διακήρυξε άπό τή πρώτη στιγμή οτι ή οίκονομική πολιτική 'Αρσένη εναι σωστή ήλλα τό ζήτημα είναι άν ή κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ μπορει νά "έμπνευσει έμπιστοσύνη" ώστε νά πετύχει αύτή ή πολιτική. Τά ίδια λέει άκαμα κι η Μητσοτάκης δηλώνοντας ύποστηριξη για τήν κυβέρνηση στις διαπραγματεύσεις μέ τούς άμερικανούς και τούς Τούρκους. Γιά δύοις αύτούς τούς κυρίους, κυβέρνηση πού νά "έμπνειέ έμπιστοσύνη" θά ήταν μιά κυβέρνηση μέ τήν ίδια πολιτική ήλλα μέ τούς ρόδους άναποδα: Αύτοι στά υπουργέα και τά "ύπεύθυνα στελέχη" του ΠΑΣΟΚ νά τούς στη ρίζουν. Και σίγουρα δουλεύουν πρός μιά τέτοια κατεύθυνση καλλιεργώντας τις γέφυρες μέ τις πιό δεξιές καταστάσεις του ΠΑΣΟΚ (τούς κοινοβουλευτικούς άστερες, τούς τεχνοκράτες) είτε άμεσα, είτε έμεσα (μέ τις κινήσεις όπως άναβιση του κάμιατος τών Ελελευθέρων μέ Βαρδινογιάννη-Βεγλέλο-Χανδροκοπίκη).

"Όλα αυτά δέν σημαίνουν ότι ή "ψωτεισμένη" δεξιά έχει τάσεις "αύτοθυσίας" για λάχαρη της πολιτικής όμαλοτητας. Οι διαφορές άναμεσα στούς φωτεισμένους και τούς έξαγαλους είναι τελικά διαφορές ταχτικής. Ο 'Αθέρωφ βλέπει ότι η πολιτική διαχείριση του ΠΑΣΟΚ συντηρετικοποεί τούς μικροστούς και θεωρεῖ σαν δίποιόντα αυτής της "εύ-καιρίας" την μετωπική άντιπολειτουργική έπιθεση. Ο Μπούτος καὶ οἱ ἄλλοι "σοφαροί" παράγοντες της Ν.Δ. έχουν πλέο δουλεμένη ταχτική: Πρώτα

δέσποινηση της συντριπτικοποίησης για πίεση πάνω στό ΠΑΣΟΚ ώστε και νά ξελασπώσει τούς καπιταλιστές από τη δύσκολη περίοδο. άλλα και νά προγυμνώνεται ιδεολογικά (καταπίνοντας τήν ΕΟΚ, τό ΝΑΤΟ, τή λιτότητα κλπ και στήν πράξη και στήν ιδεολογία). Κι υπερα φυσικογική, όμαλή άντικατάστασή του άπο μιά ΝΔ. άναζουγονομένη.

Για τά σχέδια αύτης της "φωτισμένης" δεξιάς ή πίεση τῶν ἀγανακτισμένων συντηριτικῶν μικροαστῶν θά μπορούσε να είναι ἀξιοποιήσιμη. ἀλλά οἱ χειρισμοὶ τοῦ Ἀβέρωνα παραπέουν ἀνάμεσα σὲ μιὰ ὑπεύθυνη ἀξιοποίηση καὶ σὲ μιὰ ἀνεύθυνη περιπέτεια μὲ συνθήματα πού ἵκανοποιοῦν τὴν ἔξαγριαμένη ἐκλογικήπε λατεία ἀλλά ὅχι καὶ τούς καπιταλιστές. Ἀφαλῶς ὑπάρχουν καὶ κάποιων καπιταλιστές ποὺ ὑποστηρίζουν τὴν ταχτική τῆς πιλό δυναμικῆς ἀντιπολίτευσης ὥπως τὸν καιρὸ τοῦ Καραμανλῆ ὑπῆρχε ὁ Ἀνδροεδάς πού ποτέ δέν ἀποδέχτηκε ὅτι ὁ ἔλεγχος τῆς Ἐμπορικῆς Τράπεζας ἀπό τὸ κράτος εύνοοῦσε τὸ γενικότερο συμφέρον τῆς τάξης του. Ἀλλά δέν είναι δῆμος αὐτοὶ πού καθορίζουν πώς τὰ ποῦ γέρνει τὸ βάρος τῆς ἀστικῆτάξης.

Γιά την Ν.Δ. ύπάρχει σήμερα ούσιαστικό θέμα ήγεσίας. Ψάχνει γιατί να δυναμικό ήγέτη πού θά πειθαρχίσει τούς παραδοσιακούς κομματάρχες στήν "ύπευθυνή" γραμμή γιά νά προβληθεῖ σάν έναλλαχτική λύσητού ΠΑΣΟΚ. Είναι είρωνικό άλλα διοκαλούπτικό τό γεγονός ότι έννυ δύο περίμεναν ότι προβλήματα άπό την άγνανχτιση τῶν μικροαστῶν θά έχει τό "μικροαστικό" ΠΑΣΟΚ, τά προβλήματα έκδηλωνονται πρώτα στήν Ν.Δ. γιατί αυτή είναι τό κόμμα όπου ή άνανέωση καί ό έκσυγχρονισμός τῶν σχέσεων έκλογικης πελατείας έχει καθυστερήσει.

Η αδυναμία της κυβερνητικής "αριστεράς"

Έπισης, ένα από τά άντιφατικά χαρακτηριστικά τής περιόδου είναι: ένω τό ΠΑΣΟΚ συμφωνεί μέ την "ψωτισμένη" δεξιά, ή πολιτική του άντικειμενικά τροφοδοτεῖ τήν "έξαλλη", καθώς τό μπλοκάρισμα κάθε κοινωνικής άντιστασης στά σκληρά καπιταλιστικά μέτρα τής κυβέρνησης εύνοει τή συντηριτικοποίηση τής διάχυτης δυσαρέσκειας. "Όσο τό ΠΑΣΟΚ και τό ΚΚΕ παθητικοποιούν τήν έργατική τάξη καί τά μικροαστικά στρώματα πού έπιρρεάζουν, τόπο τό κλίμα καί ή έκτονωση τής μικροαστικής άγανάχτισης στρέφεται στήν κοινωνική άντιδραση. Μέχρι ένα σημείο τό ΠΑΣΟΚ είναι σέ θέση νά παρακολουθήσει αύτή τή μετατόπιση, άλλα δχι λιχαρίς δικούς του έσωτερο κούς κραδασμούς. Ό κομματικός μηχανισμός πού πορεύτηκε πρός τήν έξουσία καβάλα στήν ριζοσπαστικο-ποίηση τών μικροαστών μπορεί άσωα λῶς νά κάνει στροφή καί άντι γιά τίς προοδευτικές περιγραμνές του (πολιτικός γάμος, ισόθητα τών φύλων, άναγνώριση έθνων τής άντιστασης κλπ) νά προβάλει "νέες άξεις" πιό καταναλώσιμες σταν άλλαζει τό κλιμα (πχ. έξασφάλιση τού "νόμου καί τής ταξης"). Τέτοιες στροφές, διως, σύγουρα μυνοδεύνονταν από έσωτερη κέκαθαρίσεις" αύτών πού έχων "έκτεθεί" καί άνοδο διαφόρων κεντρογενών παραγόντων πού τώρα βρίσκονται στήν έφεδοσία καί άλλη μπο

ΚΡΙΣΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΝΕΡΓΙΑ ΤΙ ειδους και αυτισταση;

Στήν Βραζιλία (Σάν Πάολο) ή ἀ στυνομία δολοφονεῖ ἔνα διαδηλωτή σε μιά μεγάλη συγκέντρωση ἐνάντια στήν ἀνεργία. Στήν Ἀργεντίνη (Μπω ἑνός - "Αὔρες") 125 χώρες τοῦ ὄνουμα ζόμενου τρίτου κόσμου συζητᾶνε μὲ ἀπόγνωση τίς συνέπειες τῆς κρίσης πάνω τους. Ἐπίζουν καὶ πιέζουν γιά κάποια βοήθεια ἀπό τὸ Διεθνὲς Νομισματικὸ Ταμείο τοῦ Ρήγκαν καὶ τίς Εὐρωπαϊκές τράπεζες (γιά νά μήν κυριλχθῶν σέ χρεοκοπία οἱ Βρα

Ζείλια Μεζικό και 'Αργεντινή). Εδώ τό "Υποργείο Νέας Γενιάς χρηματοδοτεί πρότυπα άγροκτήματα της "Φ ΟΙΤΙΤΙΚΗΣ" νεολαίας, ό ΟΛΕΔ δργανώνει σεμινάρια άπό κολνού μέ την Κολνή "Αγορά γιά την "άντιμετώπηση" της άνεργίας, ένω ή ΓΣΕΕ καλεῖ "μαρεζίζοντες" οίκονομολόγους

γιά νά μάς πείθουν ότι ή κρίση είναι πιά "ψυχική" καί "άναποδέευτη". Ταυτόχρονα τό ύπουργετο δικαιοσύνης έτοιμάζεται νά ρίξει στά σκουπίδια τών πράγματι πιά "άχροντο" 774, ένω προγραματίζει τίς ίδιες ή μεγαλύτερες ποινές (μέχρι 10 χρόνια) γιά όποιον κλέψει μάταιά τα.

Η κατάσταση δέν περνάει χωρίς κάποιες άντιτοπίες όπου οι έργατες κάποιων "προβληματικών" προσπαθούν με έπισχεσις, καταλήψεις, πορείες νά κρατήσουν τά έργοστασι ά τους άνοικτά: Οι έργατες της Κάλυμνης (Αθήνα, Αταλάντη, Θεσσαλονίκη) έχουν έδω και δύο μήνες καταλάβει τό έργοστασιο, έννυ οι έργατες της ΧΡΙΣΤΕΙ η προσπαθούν νά

πείσουν Γιαννόπουλο και Αύγερινό νά δώσουν κάποια λύση στά κλειστά ματα της φαρμακοβιομηχανίας.

Καὶ ὅμις ὀλεῖς αὐτές οἱ προσπάθειες παραμένουν κατακερματισμένες πολλές φορές, καὶ ἄγνωστες μεταξύ τους, χωρὶς νά μποροῦν νά μετατραποῦν σ' ἔνα κίνημα ἐνάντια στά κλεισμάτα καί τὴν ἀνέργια, ἐνάντια στὴν καθημερινή ἑξαθλίωση καί μεζέρια πού ἀπλώνεται δόλο καί σέ με γαλύτερο κομψάτι ἀνέργουν.

γαντερο κοφμάτι ανέργων.
Τό έρώτημα πού υπάρχει είναι:
μπορει νά γίνει κάτι τέτοιο; Σίγου
ρα αυτό τό έρώτημα τριγυρίζει στά
μυαλά διάφορων πρωτοπόρων έργατών
αλλά και διάφορων αυντρόδων της έ
παναστατικής άριστερᾶς αυτή τών πε
ρίοδο. Δηλαδή έαν και πόσο είναι

δυνατό νά ξανεγεννηθεί τό έργατικό κίνημα μέσα σέ συνθήκες τόσο βαθιείας οίκονομικής κρίσης σάν τη σημερινή.

Τό δρθό αύτό δέν ἀπαντάει στὸ ἐρώτημα (δέν εἶναι ἀλλωστε δουλεῖ
ἀ νός δρθροῦ). Αὐτό πού προσπαθεῖ
νά κάνει εἶναι νά βάλει τὰ στοιχεῖ
α πού διαμορφώνουν αὐτή τὴν περίο
δο (οἰκονομικά, κατάσταση τῆς ἐρ-
γατικῆς τάξης, ἀνέργων) καὶ τίς ἀ-
ποψίεις πού κυκλοφοροῦν πάνω σ' αὐ-
τῷ

τά. Τό ξεκαθάρισμα τῶν ἀπόψεων ἀ σφαλῶς δέν δημιουργεῖ κίνημα, ἀλλὰ τουλάχιστον διευκολύνει τὴν σύνδεση μὲ τίς ἀντιστάσεις του, πρᾶγμα πού εἶναι σημαντικό ἀυτῇ τὴν περίσσο.

Օ ԽԱՐԱԿՏԵՐԱԳ ԴԵԳ ԿՐԻՑԵԳ

Από τά πρώτα μέτρα πού ύποσχέθηκε τό ΠΑΣΟΚ όταν έγινε κυβέρνηση ήταν τό κτύπημα τής άνεργίας Μέσα στά πλαισία τής διεθνούς κρίσης (όπως ύπολογίζε τότε τό ΠΑΣΟΚ) ύπηρχαν περιθώρια ν' ανέβει ή άντα γνωνιστικότητα τών έλληνικών βιουμ χανιών έτσι ώστε δχι μόνο νά σταματήσουν τά μελλοντικά κλεισμάτα άλλα καί νά απορροφηθούν καί δύοι οι μέχοι τώρα άνεργοι.

οί μέχρι τώρα άνεργοι.
Κέντρο της αυτής ή πολιτική θά
είχε άπό την μιά τίς "προβληματι-
κές" βιομηχανίες και άπό την άλλη
την δημιουργία ή ένισχυση κάποιων
βιομηχανιῶν άναπτυγμένης τεχνολο-
γίας.

γιας.
Γιά μέν τις πρώτες τήν άνανέωση καὶ ἀνταγωνιστικότητα τους θά τήν ἔξαστάλιζε ἀ·εὐθέλας τὸ κράτος μὲ έθνικοποίησεις, γιά δέ τις δεύτερος εἰς οἱ τράπεζες καὶ ἡ βοή - θεια τῆς κυβέρνησης θά δημιουργοῦσαν συνθῆκες γιά τήν άνώπευτην αὐτῶν τῶν. Βιονηχανιῶν(πχ Πετροχημικά, πολεμική Βιομηχανία κλπ)

κα, πολεμική βιομηχανία κλπ) Τελικά άπ' όλα αύτά τά μεγάλα σχέδια τίποτε άκομα δέν έχει μπει σ' έφαρμογή, καὶ έκει πού ή κυβέρνη ση προχώρησε σ' έθνικοποιήσεις (πχ ΠΥΡΚΑΛ) έγινε κάτω από τήν πίεση τῶν έργατων ἄλλα καὶ για τήν ἴδια τερότητα τῆς συγκεκριμένης βιομηχανίας (δεμένη μέ τήν πολεμική βιομηχανία)

ομηχανία)
Αντίθετα, σήμερα πιά ή προσπάθεια του ΠΑΣΟΚ είναι νά συγκρατησει' την κατάσταση έκει πού βρίσκεται, χρησιμοποιώντας τά πιό σκλήρα μέτρα λιτότητας πού ούτε οί δε ξέλει κυβερνήσεις δέν τόλμωσαν. Παγώνει ούσιαστικά τά μεροκάματα, ύποτιμάσει τήν δραχμή και υπόδισχετα νά μήν ύπερβοιν οι δαπάνες για τό φετεινό χρόνο τά κρατικά έσοδα.

Όπετεν χρόνῳ τα κράτικα έθους.
 'Αλλά ἐπειδὴ δέν πιστεύει ὅτι ὁσιωδήποτε σκληρά μέτρα και καὶ ἀνέφαρμόσει θά σταματήσει τὸ κλείσιο μο τῶν "προβληματικῶν" γιαυτό ἐπι στρατεύει τά ὑπουργεῖα Ν.Γενιάς, Παιδείας καθώς και τόν ΟΑΕΔ προσ παθώντας νά προετοιμάσει τό ἔδα - ως για τήν ἀνεργία πού συνεχώς θά μεγαλώνει, 'Από τήν μιά ἐπιδιώ-

κει να παρατείνει την σχολική περίοδο, δχλ μόνομέ το καλνούργιο ού στημα είσαγωγικών στις άνωτατες σχολές, άλλα και με διάφορα άλλα έκπαιδευτικά προγράμματα όπως με τις σχολές λαϊκής έπιμαρφωσης σέ διάφορες έπαρχιακές πόλεις, με τις σχολές μαθητείας του ΟΑΕΔ καλ τις σχολές νέου τύπου πού άπό τον χρόνον έγινοποιούνται, καθώς και με διάφορα άλλα προγράμματα πού έτοιμαζεται νά έφαρμόσει άπό το Σεπτέμβριο. Ταυτόχρονα προσπαθεῖ νά έκτονώσει την άγανάκτηση άπό το μεγάλωμα της άνεργιας και τό επιδιώκει με δυσ κύρια τρόπους: Είτε διμιουργώντας κάποιες προσωρινές «πέτοντες» δουλειές πού χρηματοδοτούνται κύρια άπό ΕΟΚ και πλασάρωνται άπό την τοπική αυτοδιοίκηση και διάφορα υπουργεία (πχ δεντρομοτεύσεις), είτε με την άνακατανομή του έπιδοματος άνεργιας -πρόσωπα ύπηρχε ή είδηση για μείωση του έπιδομα - τος άπό μερικές κατηγορίες, ένω άντιθετα θα περιλάβει άλλες κατηγορίες πού μέχρι τώρα δεν είχαν τίποτε προπονθέσεις.

προϋποθέσεις.
"Έτσι οι φαντασιώδεις τοῦ 'Α ντρέα πάντα τὴν τεχνολογική ἀνανέωση τῶν Ἑλληνικῶν βιομηχανιῶν καὶ οἱ πομπώδεις ὑποσχέσεις τοῦ 'Αροένη γιά τὸ ξεπέρασμα τῆς ὑφεσης μέσα στὸ 83, κοντεύει νὰ καταλήξει στὴν πιὸ μαζικὴ καὶ δραματικὴ ἀνεργία πού ἔχουμε γνωρίσει μέχρι τώρα. Καὶ ἂν ἡ κατάσταση δὲν ήταν τόσο ἀπελπιστική θά μπορούσαμε νά γιουχαίσουμε τὸν Μαικήνα Λαλιώτη ποὺ χρηματοδοτεῖ "αὐτοδιαχειριζόμενα ἄγροκτήματα" καὶ "κοινόβια" σάν διέξodo καὶ πρόταση νὰ λύσει ὁ καθένας τὴν ἀνεργία του.

τα διεθνή πλαισια

Κάι τό ζήτημα είναι γιά πόσοθε κρατήσει αύτή ή κατάσταση... Γιατί τέλος πάντων οι καπιταλιστές δεν παιέρουν κάποια μέτρα γιά νά τήν διορθώσουν. Γιατί ούτε οι σοσιαλ-δημοκρατικές κυβερνήσεις μὲ τήν ένισχυση τοῦ κράτους καπιταλιστήδη μποροῦν νά δώσουν διέξοδο, σ' αύτό

πού έλοι αναγνωρίζουν σάν σοβαρότερη οικονομική κρίση μετά τόν πάλεμο.

· Η λύση στήν οίκονομική κρίση συνεπάγεται τέτοιες καταστροφές πού κανείς δέν τολμάει νά πάρειται πρωτοβουλία νά τίς κάνει. Γι αυτό άλλωστε ή κρίση είναι τόσο μακρό- συρτη καλ παραπέμψην καλ κοντέται ει νά κλείσει δεκαετία. Κάθε δέ μακρή άνακαμψη μέσα στά πλαίσια αυτής τής κρίσης κάνει τό διέξοδο απ αυτήν άκομα πιο δύσκολο.

Αίτια αύτής της κρίσης δέν είναι κάποια τυχαία ή προσωρινά γεγονότα. Ούτε ή αύξηση της τιμής του πετρέλαιου, ούτε οι διεκδικήσεις των έργατων καί οι μεγάλοι μισθοί ούτε ή "άνισσόμερη" άνάπτυξη θερανότου. Αντίθετα είναι ή ίδια ή σύντετη, συσσώρευση καί "τεχνολογία κή επανάσταση" τού καπιταλισμούμοντά τόν Ζω Παγκόσμιο Πόλεμο. Ή τεχνολογία της Ιαπωνίας καί της Γερμανίας έξαφάλισε στούς καπιταλιστές αύτῶν τῶν χωρῶν τά μεγαλύτερα κέρδη γιά μιά περίοδο. "Εγιναν οι μάς μέσω τού άνταγωνισμού τό παραδειγμα γιά προσαρμογή γιά τούς καπιταλιστές καί όλων τῶν άλλων χωρῶν. Καί ζηνικά δημιουργήθηκε στο παγκόσμιο έπιπεδο (καί ξή πιά σε μιά προχωρημένη χώρα) μιά τόσο μεγάλη δργαντική σύνθεση τού κεφάλασ ου πού παρόμοια δέν είχε ξαναύπαρξει.

Για νά πετύχει αύτό χρεάστηκε νά σπάσουν τά "κρατικά" έμπόδια . "Επέσει" πιά τό μοντέλο τής έσωτερικής βιομηχανίας πού ήταν δεμένη μέ τήν αντίστοιχη τράπεζα, οπως ήλιγο ως πολύ συνέβαινε στήν περίοδο τού μεσοπολέμου . "Έτσι, οι διάφορες "έθνικές" τράπεζες είχαν γίνει διεθνείς, (πχ. καταθέσεις από τις πετριλεοπαραγωγικές χώρες, δάνεια στίς χώρες τού "τρίτου" κόσμου ή τοῦ άνατολικού μπλόκου, και έπενδύσεις σε πολυεθνικές ευρωπαϊκές ή άμερικάνικες) . Τότε ίδιο συνέβηκε καί με τις "έθνικές" βιομηχανίες πού έπεκτάθηκαν σε άλλες χώρες, δημιουργών τας έτσι μιά άλλη λοξεύτηση δχι μόνο άναμεσά τους άλλα και με τις

βιομηχανίες τοῦ κράτους πού ἐγκαταστάθηκαν πχ. αἱ αὐτοκινητοβιομηχανίες οἷς μόνο ἀπετέλεσαν οἱ ίδιες τὴν συγκεντρωμένη ἀνάπτυξη τῆς τε χνολογίας διαφόρων κλάδων (ήλεκτρονικῆς, χάλυβα) ἀλλὰ έδειναν τὴν τύχη αὐτῶν τῶν κλάδων μέ τὴν δική τους (ή χαλυβουργεῖα διεργόδων χωρῶν τῆς Εὐρώπης ἔξαρτάται ὅποι τὴν ἀμερικάνικη θύρη)

Τό αποτέλεσμα ούτων τών διασυνδέσεων τών διαφόρων οίκονομιών αρχίσει νά καθορίζει και νά περιορίζει τά δρα τών "άνεξάρτητων" έπι μέρους κινήσεων της κάθε μιᾶς από αύτές. "Ετοι θταν από μιά στιγμή καί πέρα ή άνεβασμένη δρανική σύνθεση τών κεφάλαιων σταμάτησε τή δυνατότητα παραπέρα άνάπτυξης τού ποσοστού της έκμετάλλευσης αύτό έγινε ταυτόχρονα οισηντό" σέ διάφορα μέρη. Οι καπιταλιστές καταλαβαίνοντας ότι δέν σήκωνε περισσότερες έπενδυσεις γιατί αύτό θα έριχνε τά κέρδη τους, άποφάσισαν "προσωρινά" νά σταματήσουν. Τό πρόβλημα είναι ότι κανένα σταμάτημα δένυμπορούσε καί νά απομονώθει λόγω άκριβών τών διασυνδέσεων πού άναψεραμε και παραπάνω. "Ετοι ή κρίση αρχίζει νά ἀπλώνεται σ' όλες τις χώρες, χωρίς ν' ἀφήνει πού 'έξει ούτετον 'τρίτο κόσμο" πού στήν προηγούμενη οίκονομική κρίση τού29-30 είχε βρει τήν εύκαιρια (απομονωμένος απ' αύτά πού συνέβαλναν στόν "άναπτυγμένο" καπιταλισμό) νά δημιουργήσει τήν δική του βιομηχανία.

γησετ τὴν οὐκετίαν περιμέναντα.
Ἐάν αὐτή ἡ ἀρέπαση καὶ διε
θνοποίηση τοῦ κεφάλαιου ἦταν ἡ αἱ
τία τοῦ μεταπολεμικοῦ θαύματος σ'
ὅλες τίς καπιταλιστικές χώρες, αὐ-
τό τὸ ἔδιο μετατρέπεται τώρα στὸ
βασικό ἐμπόδιο ξεπεράσματος τῆς
κρίσης. Ἡ μόνη καπιταλιστική διέ-
ξοδος γιατί τὸ ζεπέρασμα εἶναι μιά
μεγαλή καταστροφή κεφάλαιου. Ὁχι
ἀπλές πτωχεύσεις ἀπό δῶ καὶ ἀπόκελ
Εἶναι λίγες, δὲν φτάνουν. Ἡ καταστ
ροφή δημιώς θά συμπαρασύρει μαζίτης
ὅχι μόνο πιά μερικές βιομηχανίες
η τράπεζες, δημός τὴν προηγούμενη
κρίση, ἀλλά ὀλόκληρες χώρες. Τό οὖτις
οἱ διεθνεῖς τράπεζες κρατοῦν μὲν τὰ

ΤΟΙΧ ΤΡΟΟΤΙΚΗ

Οι κάλπες τῶν φοιτητῶν ἔβγαλαν
φέτος ἀποτελέσματα μὲ κάποιες ἀπό¹
κλίσεις ἀπ' αὐτά πού ύπολθνιζαν οἱ
σχολιαστές κάθε πλευρᾶς:

α) Πτώση τῆς παζι-

Β)Μή άνανενόμενη άδυναμία της
ΚΝΕ νά εισπράξει από "Άριστερά" τη
δυσαρέσκεια άπεναντι στό ΠΑΣΟΚ. Ιι
κρή πτώση της "πρώτης δύναμης" πού
σίγουρα είχε έλπιδες για κάτει κα
λύτερο.

δ) Μή άναμενόμενη στασιμότητα τοῦ Λ.Α. Ή μεγάλη πορεία πρός τά πολι ("...για τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἐμβέλειας τοῦ Ρήγα πρὶν τὴν διάσπαση τοῦ 78") διακόπηκε σὲ κρίσιμη στιγμή.

ε) Διατήρηση των συσπειρώσεων στα περινά (περίπου) έπιπεδα. Αριθμός ψήσων καλ ποσοστό που δέν τό περίμενε κανείς μέσα κι ξεζάπτις συσπειρώσεις. Άκυρώθηκαν "έπι τού πιεστηρίου" δύλα τά έπικηδιαδρ θρα καί οι άναλυσεις γιά τό τέλος τού διατετελουμού.

Ἵσσα ἀπὸ τίς φιλητηκές ἐκλογές ὑπάρχει ἡ δυνατότητα νά ἔντοπιστούν κάποιες οὐσιαστικές καὶ ἀρκετά ὑπόγειες διαδικασίες πούσυν τελοῦνται στούς φοιτητή λικούς χώρους.³ Η δισκολία βρίσκεται στό νά παρακάμψει κανείς τούς όχι λιλάδεες τόνους τοῦ προεκλογικού οὐλεκού καὶ νά ἀγνοήσει τίς δεκά δεῖς τῶν ἐπινοιών ἀναλύσεων ἀπ' ὅλες τίς πλευρές.

Οι φοιτητικές έκλογες γίνονται μ' ὅλους τούς κανόνες καὶ τά μέσα τοῦ "μεγάλου" κοινοβουλεύτισμοῦ. Γι αὐτό καὶ οἱ πραγματικές διεργα σίες βρίσκουν σ' αὐτές μιά ἀναπαράσ ταση ἀρκετά διαστρεβλωμένη. "Ετοι, κάθε ἡρῷ εἶναι κάποιες μικρές με τατοπίσεις, κάποιες λεπτομέρειες τοῦ χάρτη τῶν ἀποτελεσμάτων, πούλε νε πολὺ περισσότερα για τίς τάσεις στὸν φοιτητικὸ χώρῳ ἀπό τὴν ἀπόλου τι εἰκόνα τῶν "χωντῶν" πορποτῶν.

τη επικονία των χοντρών προσθέτων.
Στέλνεται έκλογές τό "μπλόκ
τῶν δημοκρατικῶν δινάμεων" πήρε
κοντά στό 75% τῶν ψήφων. Παρόλα αύ
τά τό συμπέρασμα "γίκη τῶν δημοκ-
ρατικῶν δινάμεων" είναι ψέμα καί
τό ξέρουν καλά όλοι, καί άκομα πε-
ρισσότερο αύτοί που τό λένε.

Τότε "μηνύμα" τών έκλογυν πρέπει νά άναζητηθεί σε δυο άποτελέσματα
α)Τήν μεγάλη άνοδο της ΔΑΠ.
β)Τό ποσοστό που συγκέντωσαν οι συσπειρώσεις (κάτω από τις συν κεκριμένες συνθήκες συμμετοχής των συσπειρώσεων στις έκλογές τό ποσο στό αυτό ήταν άναπάντεχο για τη δικαιοσύνη).

λους). Τό δένα κοινό χαραχτηριστικό καὶ τῶν δυό είναι διτε σπρέχτηκαν στά πρώτα ἔτη: Ἡ ΔΑΠ ἴσχυρίζεται-
διτε ἀποτελεῖ ἡδη τὴν πρώτη δύναμι
στούς πρωτοετεῖς. Οἱ συσπειρώσεις
συγκέντρωσαν τὴν δύναμή τους σχε-
δόν ἀποκλειστικά ἀπό τὰ δυό πρώτα
ἔτη, μιᾶς καὶ στούς "μεγαλύτερους"
ἐπικράτησε ἢ ἄποψη τῆς ἀποχῆς. Τό

δεύτερο κοινό χαραχτηριστικό εί -
ναι ότι πρόκειται γιά τόνις δυό πό-
λους, πού άπο έντελως διακορετικές
ακοπιές και προσπτικές βρίσκονται
έξι από τό ομερινό "μπλόκ έξου -
σας" του φετητικού συνδικαλισ-
μού.

μου.
- "Έχουμε τὴν γνώμη ὅτι αὐτὸ ἀ-
ποτελεῖ καὶ τὸ κεντρικό συμπέρασ-
μα πού πρέπει νὰ βγάλει κανεὶς ἀπ-
τὸ φετελνά ἀποτελέσματα: ἀρχίζουμε
νὰ ἔρχονται στὸ φῶς οἱ αδυναμίες
καὶ η σαδρ. τητα τῆς συνδικαλιστι-
κῆς πυραμίδας μέσα στὶς σχολές Λρι-
κελταλ γιὰ ἑκδήλωση ἀποστασιοποίη-
σης, ἴδιαίτερα ἀπὸ τοὺς νέους τοι-
τητές, ἀπὸ τὸ ποὺ συνεχίζει νὰ ὁ-
νομάζεται. ἄλλα δέν εἶναι πιά φοι-
τητικό κένημα." "Ἀποστασιοποίηση"
πού ἑκφράζεται μὲ ἐντελῶς διαφορε-
τικούς τρόπους:

* Τὴν ἐπιστροφή κομματιοῦ τῆς χρυσῆς νεολαίας, πού πάντα ὑπῆρχε μέσα στὶς σχολές, στὶς πατροπαράδοτες συντηρητικές κατευθύνσεις, μετά τὴν "μαρξίζουσα" περίοδο τῆς μεταπολίτευσης.

* Τόν λίγο-πολύ αὐθόρμιητο ἀλλά ἀνθεκτικό, προσανατολισμό ἐνός κομματιοῦ νέων φοιτητῶν σ' ἔνα ἀπό τα ἀριστερά ξεπέρασμα τῆς σημερινῆς ἀθλιώτητας τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ.

Πρόσκειται γιά τήν ἑκδήλωση μάς τάσης ἀρκετά ἐπικινδυνής γιά τίς κυριάρχες παρατάξεις, πού ἀκριβώς ἐπειδή "ἐπιζην τὸ σῆμα" περιόδοι σαν τούς πανηγυρισμούς στά ὄπαρα τητα. "Ἄς σημειώσουμε δὲ ή ἑκδήλωση αὐτῆς τῆς τάσης μέσω των φήμηών εἰναι πιο περιορισμένη ἀπ' ὅτι ἡ χρέα στήν πραγματικότητα. Οἱ φοιτηταὶ τικές ἑκλογές σήμερα ἀποτελοῦν πρισσότερο σύγκρουση μηχανισμῶν, κρους, κεφαλαίων κpl.. ἐπίνειο δησμοῦ κυριάρχια τῶν "μεγάλων" δέν παρουσιάζει σαβαρά προβλήματα. Τί γίνεται δημος καθημερινά μέσα στίς σχαλές:

Tó kevð nýgörðas

Ἐδῷ καὶ πολὺ καὶρό τά συνδικαλιστικά ὅργανα τοῦ Θ.Κ. δέν μποροῦν νά παρουσιάσουν οὕτε μιά ίδεα-πρόταση γιά στοιχειώδη μαζική πρακτική μέσα στίς σχολές. Πολύ περισσότερο νά παρουσιάσουν ένα πλαστικό στόχων-αίτημάτων-παρεμβάσεων, δηλαδή κάποιο πρόγραμμα πού νά συκεντρώνει τό ένδιλαιφέρον τῶν φυλτηρῶν ἔστω κι ἀπλά γιά συζήτηση.

Ταυτόχρονα ὅποιαδήποτε μαζική λειτουργία τοῦ Φ.Κ. ἔχει καταρρέει: Οἱ Γ.Σ. ούσιαστικά ἀποτελοῦνται ἀνάμνηση. Τά Δ.Σ. δὲν λειτουργοῦνει μιας καὶ συνήθως τά μέλη τους Βαριοῦνται (καὶ δίκαια) τὰς χωρὶς νόημα συνεδράσεις. Απομένουν οἱ 21 (για τὴν ἀκρίβεια 20) λεβέντες τοῦ Κ.Σ. τῆς ΕΕΕΕ νά στηρίζουν τά λάθαρα τοῦ ἀγώνα, ποὺ σχεδόν κανεὶς πά δέν πιστεύει.

πιά δέν πλοτεύει.
Μέσα στίς μάζες τῶν φοιτητῶν, πού σήμερα καθορίζονται περισσότερο ἀπό τὴ σχέση τους μὲ τὸ πανεπι-

στήμιλο παρά ἀπό τὴν ἐνταξῆ τους σέ κάποιες διαδικασίες κληνήματος, γίνονται φανερες ἀνατροπές στάσης, προτύπων, κουλτούρας, σχέσεων: Ὁ τύπος τοῦ "πολιτικοποιημένου συνδικαλιστῆ" τοῦ 74-78 ἀποτελεῖ πιάπα ράδειγμα γελοιότητας. Εἶναι πιὸ φανερή ἡ παρουσία τῶν "σοβαρῶν πατιδίων" ποὺ παίρνουν σὲ 4-5 χρόνια τὸ πτυχίο, γιλά νά συνεχίσουν τὴν ζωὴ τους ἀλλοῦ: θητεία, οἰκογένεια, ἔργασία. Ταυτόχρονα ἐμφανίζονται ὅλο καὶ συχνότερα κάποια δείγματα, πιὸ βαθειᾶς ἵσως ἀπό προηγούμενα, ρήξης μὲ τὸν ἀστισμό. Μιᾶς εὐαίσθησίας καὶ ἀναζήτησης ἐναλλακτικῶν λύσεων, πού χωρίς τὴν δυνατότητανά ἐκφραστούν σὲ κάποιες συλλογικές διαδικασίες παραμένουν ἀτομικές ἐπιλογές καὶ ἀναζητήσεις πολλών νέων ἀνθρώπων πού ἀντιμετωπίζουν καὶ θημερινά συνθητικά διλλήματα...

Κάποιοι σύντροφοι θά διατίστων
να γιά άλλη μιά ωφά τόν θάνατο
του "μεταποιήσεις ικανού Ψ.Κ.". Μέ μιά
έννοια λί διατίστωση είγαν σήμερα
αστική:

Τό ω.κ. άπο τό 74 καί μετά, μέ τήν κυριαρχία τοῦ ρεφορμισμοῦ, πρ σανατολίστηκε στήν στρατηγική τοῦ "σύγχρονου καί δημοκρατικοῦ πανε πιστήμου στην ὑπηρεσίατοῦ λαοῦ καί τοῦ τόπου". Προσανατολισμός πού σημάνει ὀργάνωση τῶν φοιτητικών γαζῶν σ' ἔνα ίσχυρο συνδικαλιστικού νημα στή βάση τῆς ὑπεράσπισης τῶν "φοιτητικῶν συμφερόντων", στήγη διε κδίκηση ἐνός "νέου τύπου ΑΕΙ" πού ἡ δημιουργία του θά ἀποτελούσεσαμ ψέρον τοῦ κολωνικοῦ συνόλου γενε κά. Σ' αὐτή τή στρατηγική ὑπότιθε ται ὅτι ἀντιδρούσεις ἡ διστική τάξη, πού στήν βάση τῆς "ξενοδουλείας" της ήθελε ἔνα πανεπιστήμιο "ανάχρονιστικό καί σκοταδιστικό". Ήκρι ση τοῦ ω.κ. ἀρχίζει μέ τό ξεδίπλω μα τῆς ἐκσυγχρονιστικῆς μεταρρύθ μισης τοῦ Καραμανλῆ, πού ἀποδεικ νύει πώς ὁ ἐκσυγχρονισμός τῆς ἐκ παιδευσης ἀποτελεῖ κεντρικό σημεῖο τῆς συνολικῆς ἐκσυγχρονιστικῆς στρατηγικῆς τοῦ κεφάλαιου στήν "Βλάστη". Η στρατηγική τοῦ ω.κ. ἀπο δεικνύεται δύνειρο τῆς διστικῆς τάξης. Παρόλα αὐτά οἱ διαφωνίες τακ τικῆς στήν προώθηση τοῦ ἐκσυγχρο νισμοῦ, ἡ γενική ἀντίθεση δεξιά δημοκρατικές πολιτικές δυνάμεις συνεχίζουν νά δίνουν τη περιθώρια στο πατριωτικό πλαίσιο την ανάβαση

στό φοιτητικό συνδικαλισμό γλάμψα-
άντιπαράθεση μέ τήν άστική έξου-
σία. Τό ψ.κ. εντάσσεται σαν ίσχυρο
όπλο στήν άντιδεξιά πάλη πού καθο-
δηγεί ή άντιπολίτευση καί πού ύπο-
τίθεται πώς συμπυκνώνει τά συμφέ-
ροντα δλων τῶν λαϊκῶν τάξεων. Μ' αὐ-
τή τήν έννοια ο φοιτητικός συνδι-
καλισμός, παρόλο πού έχει μπει σέ
σοβαρή κρίση από τὸν 815 καί τίς
καταλήψεις, συνεχίζει νά έκμράζει
κάποια υπαρκτή μαζική τάση μέσα
στίς σχολές. Πού σημαίνει ζτι ή ρε-
φορμιστική κυριαρχία δέν αποτελοῦ-
σε κομπίνα έξυπνων καθοδηγητών της
ΚΝΕ ή τῆς ΠΑΣΠ, ἀλλά έκφραση ένός
συγκεκριμένου ἐπιπέδου άντιπαράθε-
σης ψ.κ.-άστικης έξουσίας μέσα
στίς σχολές. Πού σημαίνει ζτι ή κα-
νοβουλευτική κυριαρχία τῶν ΛΣΚ-ΠΑ-
ΣΠ-ΔΑ άντανακλούσε ύπαρκτό συσχε-
τισμό ἀπόψεων, προγραμμάτων, τακτι-
κῆς μέσα στίς Γ.Σ., μέσα στίς συλ-
λογικότητες τῶν φοιτητῶν. Αὐτό ἀκ-
ριβῶς είναι καί τό στοιχείο πού
τείνει νά χαθεί στήν σημερινή πε-
ρίοδο:

Τό πέρασμα της κυβερνητικής έξουσίας στό ΠΑΣΟΚ είναι τό σημείο "χωρίς έπιστροφή" για τόν ψολτητικό συνδικαλισμό. Τό ξεπέρασμα τής διφρομένα "πολιτικής" άντεθεσης με Ελλ-Δημοκρατία, τό άναξιόπιστονάς άντιδεξιάς πολιτικής σάμερα, πιέζει τό φ.κ., δηθέλει νά βγει άπό τά τείχη τών σχολῶν, νά προσπαθήσει νά ένταξει τήν δραστηριότητα του σέ άντιθέσεις πιό βαθειές καὶ ριζικές. Τήν ίδια στιγμή τό "πρόγ

ραμμα" τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ γίνεται κυβερνητικό πρόγραμμα Τὸ ΠΑΣΟΚ προωθεῖ τὴν ἐκσυγχρονιστική πολιτική στὴν ΑΕ ἔξαντλώντας τὰ ἀντικείμενά της (ύποδομή, ἀντοχὴ τῆς οὐκονομίας πατριᾶ) καὶ μὲ δικετά "δημοκρατικό" τρόπο (στήριξη τοῦ νέου ψ.κ. στὶς κυβερνητικές προσβάσεις στούς φοιτητές, ἵκα νοποιητικές παραχωρήσεις στὰ KK). Πού σημαίνει τὴν ἀνυπαρξία ἀντιπολιτευτικοῦ "ζωτικοῦ χώρου" δισ τὰ δργανα τοῦ ψ.κ. μένουν στὸ ἔδαφος τῆς ὄποδοχῆς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ ὀστεικοῦ πανεπιστήμου. Τά δευτερεύοντα σημεῖα "διαωροποίησης" τῆς ΕΦΕ δέν ἔχουν κανένα πολιτικό βάρος, γενονός πού καταλαβαίνουν δλες οἱ πλευρές ἔστω κλ ἃν δέν τὸ ἀναγνωρίζουν.

Αὐτή ή ἔξελιξη δένει τό σύνολο τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ (καὶ ὅχι μόνο τὴν ΠΑΣΠ) στὴν οὐρά τοῦ ύπουργείου παιδείας. Σήμερα εἰς ναὶ σύννατη ὄποιαδηποτε μαζική πρακτική πού νά ἀντιπολεύεται σοβαρά τὴν κυβερνητική πολιτική μένον τας στὰ πλαίσια τῆς ὧς τὰ τώρα λιδεολόγικής καὶ πολιτικής συγκρότησης τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ.

Τό διποτέλεσμα είναι η ουσιάστι κή όπονέκρωση τών μαζικών διαδικα σιών του φοιτητικού συνδικαλισ μού, καί δχλ ο λάθος προσανατολισ μός τους.⁴ Η ρεφορμιστική άριστερά διατηρεῖ τὴν κοινοβουλευτική πρω τοκαθεδρία μέσα στούς φοιτητικούς χώρους (πλειοψηφία στίς ἐκλογές), ἀλλά για πρώτη φορά ἀπό τὸ 74 ἡ ἴσχυς τῆς στηρίζεται σχεδόν ἀπο κλειστικά στίς κάλπες καί τὸ γρα φειοκρατικό χειρισμό τῶν ὄργανων. Γιὰ πρώτη φορά ἡ πλειοψηφία δένση μαίνεται καὶ πολιτική ἡγεμονία μέσα στούς φοιτητικούς χώρους καὶ τίς καθημερινές φοιτητικές πρακτικές. Αὐτό ἀκριβώς τὸ στολχεῖο, τὸ "κενό ἡγεμονίας" μέσα στίς σχολές, ἀπο τε λεὶ τὴν γιὰ τίς ἐπερχόμενες ἀνακατατάξεις ποὺ μὲ μιᾶ ἔννοια προδιαγράψκαν στίς ἐκλογές:

Οι παρατάξεις της ρευμοτιστικής άριστεράς δέν μπορούν νά ἀποθύουν τὴν μετατροπή τῶν σχέσεων τους μέ τίς φοιτητικές μάζες σέ σχέσεις πού θυμίζουν δόλο καί περιστέρο παραδοσιακές ἀστικές πολιτικές δυνάμεις: κοινοβουλευτικός ἔλεγχος-ἀπομάκρυνση ἀπό τὸν καθημερινό πολιτικό, ἰδεολογικό, ὄργανωτι κό προστορισμό τῶν φοιτητικῶν πρακτικῶν.

Αντίθετα γιά την ΔΑΠ, ή περίσσος παρουσιάζει δυνατότητες πολιτικοποίησης της πάρεμβασής της, άναπτυξής της έπειροσής της άλλακα των δργανωμένων σχέσεων της μέτων φοιτητών. Σάν αντιπολετεύομένη με τάν κυβέρνηση, άλλα και σάνδο λοκληρωμένη και χωρίς "σοσιαλίζου σες" αντιφάσεις ιδεολογική και πολιτική στάση άποδοχής τού έκσυγχρονισμού. Ταυτόχρονα ή ρειούλα και δικαιοπαντελισμός των κρατικών σταλιστών, θά της δώσουν όχι λίγα έπικειραματα περί άξιοκρατίας, δρθολογισμένης άναπτυξής, άλλα άκόμα και ύπεράσπισης δημοκρατικών δικαιωμάτων.

"Αλλά αύτό πού μας άφορα περισσότερο είναι ότι αύτό τό "κενό ήγειμονίας" σημαίνει για την ώρα κε νο άριστερά μέσα στις σχολές. Αύτή η πορεία έκουπλισμού του φ.κ. , πού στήν διαδρομή της συνέτριψε τίς συσπειρώσεις, ψάνοντας σήμερα στό ζενίθ της, δημιουργεί κατά τη γνωμή μας συνθήκες άνακαμψής του "χώρου". Τού χώρου πού μέ άστερηλα τίς καταλήψεις προσπάθησε νά ξεψύ γει άπό τό έδαφος τού φοιτητικού συνδικαλισμού, νά άναπτυξε σε κίνημα τήν πάλη έναντια στόν άστικό έκουγχρονισμό, έναντια στό άστικό πανεπιστήμιο. Καί πιστεύουμε ότι είναι άκριβώς αύτή ή "αίσθηση" πού τροφοδότησε στήν φετεινή 'χρονιάκά ποιεις διαδικασίες άνασυνθέσης ο -

PIATIS' ΣΥΣΤΕΙΠΟΣΙΣ:

πας ἦταν τὸ διήμερο καὶ τὸ τρίημερο τῆς συζήτησης στὴν Ἀθήνα, οἵου ζητήσεις σὲ διάφορες ἐπαρχιακέσπολεις, ἡ ἔκδοση περιοδικῶν, ἐπιθεωρήσεων κλπ.

Γιὰ μια ἀριστερά
μέσα στὶς σκολές.

Ἡ δραστηριότητα αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ χώρου, πού μια περιορισμένη εἰ κόνα του δόθηκε καὶ στὶς ἐκλογές, εἶναι ἡ μοναδική πλευρά πού μπορεῖ νά συμβάλει στὴν ἀνασύνθεση μιᾶς ἀριστερᾶς μέσα στοὺς φοιτητὲς κούς χώρους. Στὶς προτάσεις πού ψελίζει αὐτὸς ὁ κόσμος, στὶς πρακτικές πού κουτσά-στραβά ἐπιχειρεῖ, σήμερα καταμετρώντας οἱ δυνατότητες ἀντιπαράθεσης στὴν τεχνοκρατίη-έκσυγχρονιστική ἰδεολογία, οἵδυ νατότητες ἀντίστασης στὸν ὀστισμό μέσα στὰ πανεπιστήμια. Μ' αὐτή τὴν ἔννοια αὐτὸς ὁ χώρος μπορεῖ νάμην εἶναι σήμερα περιθώριο μέσα στὶς σχολές. Αντίθετα οἱ ἴδεες του καὶ οἱ πράξεις του μποροῦν νά έρθουν στὸ κέντρο τῆς σκηνῆς, μποροῦν νά ἀποτελοῦν τὴν "μύγα μέσα τὸ γάλα" τῆς ἀπραξίας τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ. Αὐτό δέν σημαίνει δτι μὲ τρόπο αὐτόματο διαλύονται καὶ τὰ χαρακτηριστικά περιθώριου καὶ (αὐτο) απομόνωσης πού διαμόρφωσε στὴν πολιτική καὶ στὴν συμπεριφορά αὐτοῦ. τοῦ χώρου οὗ κατάστασή του στὴν προηγούμενη περίοδο. Αὐτό, κατὰ τὴν γνώμη μας, ἀποτελεῖ καὶ τὸ κεντρικό "πρόβλημα συγκρότησης" τῆς περιόδου: Πῶς μπορεῖ αὐτὸς ὁ χώρος νά ξεπεράσει δρισμένα χαρακτηριστικά ήττας καὶ ἀποσύνθεσης, νά ἐπειργάστει πολιτική παρέμβασης σὲ μεγάλη κλίμακα μέσα στὶς σχολές, νά στρίξει μια τέτοια παρέμβαση ἰδεολογικά, πολιτικά, δογματικά.

Στίς ὡς τά τώρα συζητήσεις νομίζουμε οπτικές της έχουν αναδειχθεῖ καποτε πληνούσες τοῦ ζωτικότερο.

ποιες πλευρές τοῦ ζητήματος:

σήμερα.

διακρίνουμε δύο "κατηγορίες" ἀγωνιστών σμέρα: "Απ' τὴν μιά ἔνα λεπτό στρώμα τῆς "γενιάς τῶν καταλήψεων" πού ἐπιβύωσε μέσα στήν πολιτική κοίση τῆς προηγούμενης περιόδου. Σύντροφοι πού κουβαλάνε μιάπολύτιμη πείρα παρέμβασης στόφ.κ. , ἀλλά πού καθορίζονται, καί ἀπό ἔνα

Ξέκουμα με τη συγκεκριμένη κατάσταση πού έπικρατεί μεδό στίς σχολές.
Απ' την άλλη ένας μεγάλος, άριθμός από συντρόφους των πρώτων ετών. Αγωνιστές πού διακρίνονται πάντας ή γρήγορο πολύ αύθιδρυμη προσανατολισμό σε μιά άριστερή έναλλακτική του φ.κ., άλλα καί πού δεμένοι με την πραγματική κατάσταση στά όμοιθέτρα είναι οι μόνοι πού πορεύονται τροφοδοτήσουν ένα ζωντανό πορθμευτικό αγώνα, καί νά στροφέουνται

προβλημάτων· καὶ νὰ στηρίξουνε
μιὰ πραγματικὴ δύση στούς χώρους.
· Η γενικά θετική ἀντικειμενική
κατάσταση ἐπιτρέπει τὴν αύνδεση,
τὴν συζήτηση, τὸν ἀλληλοεπιφρεσμό
αὐτῶν τῶν δυό κατηγοριῶν. Γεγονός
πού φάνηκε ἀπό τὶς ὧς τὰ τώρα διε-
ργασίες καὶ τῇ διάθεση νά συνεχι-
στεῖ.

τούν.
Αὕτη ἡ σύνθεση καὶ οἱ δυνατότητες συζήτησης ἀποτελοῦν τὸ κατ' ἄρχην πλαίσιο τῶν δυνατοτήτων τῶν αὐστηρώσεων σήμερα. Ἐναὶ πλαίσιο πού πρέπει νά διαφυλαχθεῖ, καὶ νά διευρυνθεῖ σ' ἑναὶ ἀνώτερο ἐπίπεδο πολτικοποίησης τῆς συζήτησης καὶ

Σ' αὐτό το ἐπίπεδο διάφοροι σύντροφοι (καὶ ἴδιαιτέρα οἱ σύντροφοι πού προέρχονται ἀπό τὴν Β' Πανελλαδική) βάζουν μὲ δέξι τρόπο ἔνα πρόβλημα: τὴν ἀμφισθήτηση τῶν δυνατοτήτων καθορίσουσι μιᾶς κοινῆς πορείας αὐτοῦ τοῦ χώρου, στὴν βάση τῶν ἰδεολογικῶν καὶ πολιτικῶν ἴδειατεροτήτων, πού ἀναμφισθήτητα ὑπάρχουν. Ἐνῶ (σωστά) προβάλλουν τὴν

άναγκη πιο ζεκάθαρων πολιτικών πασανατολισμῶν γιά τὴν στήριξη τῶν μετώπων τῆς περίόδου, καταλήγουντες μιά σεχταριστική καὶ διασπαστική ἀντιμετώπιση τῶν διαδικασῶν πού μποροῦν νά δημιουργήσουν τέτοιους προσανατολισμούς σέ πιο μαζικούς ζωντανό κομμάτες τοῦ κλεψυδρατοῦ. Μιά ταχτική πού δημιουργεῖ διπλό πρόβλημα: Καί τούς ζεισιους ἀπομονωνεῖ ἀπό μιά διαδικασία πού θά μπορούσαν νά είναι πολύτιμοι. Καί μπλοκάρει ἡ ἀποδυναμώνει τίς διαδικασίες συζήτησης καὶ παρέμβασης (στάση στὸ τούμενον ἔκλονές).

μός της δράσης μας στις σχολές.

Οι παράγοντες που δημιούργησαν στό διεθνές τόπο την φοιτητικό συνδικαλισμό (προώθηση έκσυγχρονισμού, "σοσιαλιστική" διλακυβέρνηση κλπ) είναι πού φέρουν τά δύο προβλήματα σέ μια αντίληψη όφεται διαδεδομένη μέσα στην άριστερά του φ.κ. της προηγούμενης περιόδου: σημερα είναι άδιεξοδη μια προσπάθεια νά αναδειχθούμε σάν συνεπείς ύπερασπι λιστές των "φοιτητικών συμφερόντων" προβάλοντας μέ μαχητικό τρόπο κάποια γενικά άμυντικά αίτηματα άπεναντι στις συνέπειες του έκσυγχρονισμού, περιμένοντας μια ένισχυση της θέσης μας μέσα στόν φοιτητικό συνδικαλισμό. Τό σενάριο του 815 δένμπορει νά έπαναληφθεί παρά σάν κυματίσια

Σήμερα ή παρέμβαση όπ' όλες τις πλευρές "κοινωνικοποιεῖται": ότι συγχρονισμός προχωρά πρός όφελος της άνθρωπης, της χώρας, των λαϊκών τάξεων, του σοσιαλισμού που ύποσχεται το ΠΑΣΟΚ. Σ' αύτή την πολιτική και τό μέτωπο που την στηρίζει, όποιος προσπαθήσει νά διντετάξει ότι αύτό σημαίνει θυσίες-διάβασμα-πειθαρχία κλπ όπό τους φοιτητές, θά είσπράξει δικαιώς όποιμνων καὶ γελοιοποίησην. Σήμερα πρέπει διτεστοιχα νά βαθύνει καί νά συνδεθεῖ με συγκεκριμένη κοινωνική προοπτική καί οποια διντεστάση στόν άστελλο έκουγχρονισμό, άλλιως δέν πρόκειται νά ιππάξει.

κείται να υπάρξει.
Η άπαντηση πιστεύουμε πώς πρέπει νά αναζητηθεί σ' αυτό πού στη τριήμερο συζήτησης δύνομά στηνε "κεντρικότητα της έργατικής τάξης" στήν παρέμβασή μας. Πού δέν σημαίνει βέβαια το "νά γίνουμε έργατες" ούτε τό διτι κέντρο της δράσης μας είναι ή συμπαράσταση σε κάποιους άγωνες του έργατικού κινήματος. Αντίθετα σημαίνει τέτοιου τύπου δράση μέσα στίς σχολές πού νά αναδεικνύει τό κοινωνικό ύπόβαθρο καί τάν προστική τού έκσυγχρονισμού και φυτίστοιχο τών δυτικαστέων.

καὶ ἀντιστοιχὰ τῶν ἀντιστασέων:
Σήμερα ή πάλι ἔναντια στὸν π.
μπορεῖ νά ἀποκτήσει πολιτικό βάρος
μόνο σάν πάλι ἔναντια στὴν παιδεία
καὶ τὴν γνώση τῆς ἐκμετάλλευσης
καὶ καταπίεσης ἀνθρώπου μάτῳ ὄνθρῳ
πο. Παράλληλα ή ἀντιστασή μας πρέ-
πει νά βρίσκει θετική διέξοδο στὴ
διατύπωση κάποιων ἀρχῶν, ἵδεων, στό
χων για τὴν ὄργανωση τῆς παραγωγῆς
τῆς γνώσης μὲ βάση τὰ συμφέροντα
τῶν μαζῶν, σέ ἀντιστοιχία μὲ τὴν ἰσ-
τορική προοπτική καὶ τὸ ἀπελευθε-
ρωτικό περιεχόμενο τοῦ ἐργατικοῦ
κέντρου.

Τό πεδίο άντιπαρθέσης έχει με ταπιστεύτη άπό τήν έποχή τηςΝ.Δ. καὶ τοῦ 815. "Ετοι στὴ θέση τοῦ "τρεῖς περίδοδος-τρεῖς μεταφορές" πρέπει νά δανακητηθοῦν νέα ἐπίπεδα παρέμβασης στά μόνιμα καὶ οὐσιαστικά χαραχτηριστικά τοῦ πανεπιστήμου πού τό συγκροτοῦν σάν ἀστικό πανεπιστήμιο: γνώση τοῦ κέρδουςκαὶ τῆς ἐκμετάλλευσης-σχέσεις ἔξουαίς πού δραγάνωνται τὴν παραγωγή της - ἐδεολογική κατεύθυνση καὶ ἀναπαραγνή της. Καὶ ὅπ' τήν ἀλλη: συγκεκριμένες ἀνάγκες τῶν μαζῶν καὶ τῶν ἀγώνων τοὺς στήν ἑκπαίδευση-ἐναλλαχτικές προοπτικές δργάνωσης καὶ σύνδεσης τῆς γνώσης μέτ τὸν Σωκράτην

σκέψεις προτάσεις
για τό⁶
Φ.Κ.

3) Κάποια σημειώσεις ταχτικής

3) Καποδιά Λημεράτα ταχιτικής
Ἐπειδὴ δὲ σὸς αἵναφέραμε παρὰ
πάνω εἶναι διαπιστώσεις δυνατοτή-
των, ἀποτέλοῦν δηλαδὴ προβλέψεις,
πιστεύουμε πώς ἔχει σημασία γιά
τὴν ἐπολλήθευση τοὺς τό ποὺ θά ἀν-

την επαλληλεύσθη τους το καὶ ταῦτα αὐτὰ
τιμητωπόσσουμε δριψμένα ζητήματα :

Έχει ξεπεραστεί.
·Απ' τήν μιά ο μαρασμός των Γ.Σ
κάνει στίς περισσότερες σχολές ά-
δύνατη τήν συγκλησή τους. ·Αρα ή έ
μφαση περνά σε μιά άμεση έπικοινω-
νία με τούς φωτιτητές στούς "δύσκο-
λους" χώρους: άμφιθέατρα, έργαστη -
ρια κλπ.

Απ' τὴν ἄλλη ἡ πτώση τοῦ κύψει
τῶν ὄργάνων καὶ τῆς ἐπικοινωνίας
τους μὲ τίς σχολές, κάνει δυνατές
μειοψηφικές πρωτοβουλίες πού περ-
νάνε ἔξω ἀπό αὐτά. Τὸ ζεπέρασματῆς
"συνδικαλιστικῆς" μας συνειδησης-
καὶ μιὰ μεγαλύτερη τόλμη στὶς
πρωτοβουλίες εἶναι ἀποσίτα απὶ

παρετομούσες είναι απαραίτητα στις
χεῖνα για τήν περίοδο.

Σήμερα είναι άπαραίτητη μιά κε
ντηρκή διαδικασία συζήτησης. Η ά
νάπτυξη ένδος κλινήματος δέν μπορεῖ
νά προχωρήσει σε συνθήκες άπομόνω
σης ίδεων καί προβληματισμού. "Ετ-
σι δίπλα στήν έμφαση τής άναπτυξής
παρέμβασης-συζήτησης κατά σχολές
είναι άπαραίτητη ή διατήρηση μιάς
κεντρικής διαδικασίας συζήτησης
Αύτό πού άρχισε με τό τριήμεροπρε
πει νά συνεχίσει μ' όλους τούς δυ-
νατούς τρόπους: κατά πολεις, κατά
συγκροτήματα σχολῶν, γιά τήν άντε-
μετώπιση συγκεκριμένου κεντρικοῦ
ζητήματος κλπ.

Η ΔΑΠ δέν ἀποτελεῖ τὸν κεντροκό μας στόχο. Η ἀνοδος τῆς δεξιᾶς δέν μπορεῖ νά ἔξηγηθεῖ παρά στήν βάση τοῦ ἐκφυλισμοῦ τοῦ φ.κ. "Ετοι γιά μᾶς ή ἐμφαση δέν μπορεῖ νάναι μιά πολιτική "έξω οι φασίστες ἀπό τύς σχολές", οὔτε μιά πρακτική πού νά μᾶς μετατρέπει σέ πρωθυμένους τους πούκους τοῦ ΠΑΣΟΚ.

· Η ἀντιπαράθεση δὲν μπορεῖ παρά να γίνεται ἐπὶ τῆς οὐσίας.

Σήμερα τό γέτημα είναι μιά πολιτική πού νά καθορίζει άριστερή στάση των πολιτών απότοπη στήν

στασή των φοιτητών, σπάντηση στήν πολιτική της διστικής τάξης. Μόνο σ' αυτή τη βάση μπορεί να γίνεται - διαχωρισμός από τό κράτος, τό πανε πιστήμιο κλπ. "Ετοι ένα σύνθημα "ύ περάσης της αύτονομίας του ψ.κ." σάν κέντρο της πολιτικής μας, έχει διαδικαστικό χαραχτήρα και δύσκο λα θά βρει άντικρυσμα. Η αύτονομία του ψ.κ. χάνεται πολιτικά μέ την προσχώρηση του κυρίαρχου κομματιαί στήν διστική πολιτική και δχι (μόνο) δραγανωτικά μέ την συνδιοίκηση ή την έπικράτηση του κοινοβουλευ τισμού. "Έτοι ή άριστερά μπορεῖ νά συγκροτηθεί μόνο στήν βάση συνολι κά διαφορετικής, ιδεολογικής, πολιτικής, δραγανωτικής πρότασης γιά κλη υμία μέσα στές τις πολιτές

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ (ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΞΗΣ)

Στό τεῦχος Ν.10 της Ρήγης υπάρχει μιά ἀπάντηση του σ.Γ.Κ.στήν κοιτική που κάναμε στό περασμένο ωλλο τῆς ἐργατικής Πρωτοπορίας στις ἀπόψεις της Ρήγης για τήν Ἐλληνοτουρκική διαιμάχη. Στό κείμενο αύτού ἔναγυρωνδε στό θέμα, γιατί ἡ ἀπάντηση στού σ.Γ.Κ. δύναται περισσότερα δηγήματα διέθεται καί διπο τήν φρονική του τοποθέτηση στη.

Νομίζουμε ότι αιδό την στιγμή που ή άναψασά στόν "κίνημα έξι" Ανατολῶν" έχει γίνει διαφαίνητο στοιχεῖο τῶν πολιτικῶν έξελδέων -αιδό την οἰκονομική πολιτική μέχρι τά διακαύματα τῶν φαντάρων καί άπο τὴν έβατερική πολιτική μέχρι τό που θά γίνουν τά νέα Πανεπιστήμια-α τὸ Εκαδάριοικα τῶν και πάλεων γιά τί ἐλληνοτουρκικά έχα προσανθίση σημασία. Ποδοκειται γιά μά συζήτηση πουύ έπρεπε νά είχε διαπο τυχεῖτε άπο καιρό και πουύ ή άποκε γή της μόνο στρουθοκαμηλιούριο μπο ρειν νά θυμίζει: "Ολες οι δλλες πο λιτικές δυναμιεις πυτιλίζουν τά μιαλά του κόσμου συνεχώς μέ τη τούρκικη άπειλή και ή έπιναστατική άπειρτε μέχρι πρόσφατα προτι μάρει νά κάνει οτι δέν βλέπει. Και ρός ήταν λοιπόν νά Εκαδάριζουμε τή στάση μας μπροστά στή άπειλή ένός πολέμου μέ τὴν Τουρκία.

Στό προηγούμενο άρθρο είλαμε έκπρασεις τή γνώμη δτι οι όπωφεις τής Ρήξης για τό έθυνκό θέμα στη ρίζοντα στά άναλυτικά έργαλεια τής σταλινικής παράδοσης. Ξάν όπα ντηση ό σ.Γ.Κ. μάς προσωρέιει μερικές σπόντες περί Τρότακι και Τροτακιστών και μιά γενική έξηνηση τής κακοδαιμονίας τής ήλληνικής άριστερᾶς σέ δλες τίς έποχες γιατί πάντα στηρίχτηκε σέ "εισαγόμενα" πρότυπα, ένα "δίδυμο έμπορισμού και γενικόλογης δογματικής θεώρησης". Σέ αντιπαράθεση μέ άυτές τίς "άσθενειες τῶν διανοούμενων" τής μικροαστικής και παραστικής Έλλάδας, πού-το καιρό τῆς χούντας ήταν "τριτοκοσμικοί" και σήμερα ζηναν "εύρωπαιοί", ό σ.Γ.Κ. έχει νά έπιδειξει 15 χρόνια συγκεκριμένης άν άλυσης τής συγκεκριμένης κατάστασης.

κεκτημένη, καθαυτώς. Βέβαια ή έποχή όπου άρκουσε να χαρακτηρίσεις κάποιες άποψεις "Κρυπτο-τροτοκιστικές" και τελείω νες, άνηκει πιά αμετάκλητα στό παρελθόν. Απ' αυτή τήν άποψη δεν θά σταθεύμεις καθόλου σ' αυτό τό σκέλος της άπαντησης. Ούτε θά σχολιθεύσεις με τή σταθερότητα τῶν άναλυθουσιών τοῦ σ.Γ.Κ. τά τελευταῖς 15 χρόνια καί πόσο έπρεπε στηκαν ή δέν έπρεπε στηκαν άπό τή "τριτοκοσμική" περίοδο τῆς δικτατορίας καὶ τήν "εύρωπαϊκή" τῆς μεταπολίτευσης. Έκείνο πού ένδιάφερεις άπό τίςμεις θοδολογικές παρατηρήσεις του είναι ή εύκολια μέ τήν όποια ίσωσε δώνεται τό ΚΚΕ τοῦ 1919-30 μέ τό ΚΚΕ τῆς σταλινικής περιόδου: Οι δυναμίες ένός έπαναστατικού κόμματος πού προσπαθεῖ νά διαμορφωθεῖ, νά ξεπεράσει τίς σχηματικές άναλυσές, νά έκφρασει τίς έξαρσεις καί τά πιλωγυρίσματα τού έργατικού κινήματος μπαίνουν στό ίδιο τρομιάλι μέ τίς "άναλύσεις"

ούτο τουσθαλάτη με τις αναλυθεῖς,
τῶν ἀπολογητῶν τῆς σταλινικῆς
πλωματίας. Ήλά τόν Γ.Κ. δέν ύπάρχε
τούτη στὸ ἐργατικὸ κίνημα μὲ τὴν
σταλινική ἀντεπανάσταση στή Ρω-
σία, τὸ πρόβλημα εἶναι ἀπλά ἡ ἄκ-
ρυτη μεταφορά ζένων μοντέλων. Αὐ-
τοῦ τοῦ εἰδούς ἡ θεώρηση εἶναι
συνθισμένο φαινόμενο γιά ἀντιλή-
ψης μὲ προέλευση σταλινικῆ-μαού-
κη. Ἀφοῦ ἐπί χρόνια περιδρούζαν
τὸν δρίζοντα τῆς κρετικῆς τους
μέχρι τὸ "ρεβιζιονιστικὸ παραξικό¹
πρωταγόρα" τοῦ 56, στή συνέχεια ὅταν ἔ²
πιτέλους παραβιάσουν αὐτή τὴν "ἰ
ερή" ἡμερομηνία ἴσοπεδώνουν ὅλη
τὴν ζωτορία τοῦ ἐργατικοῦ κληνήμα-
τος ὃνάγοντας τὰ πάντα στίς "ἀδυ-
νατίες τοῦ Τριτοδελεθή": κου μαρ-

ARRESTED. G. P.

ξισμού". Έτσι οι πιό "φανταζίζοντες" κρετικές (στήν προκειμένη περίπτωση διεύθυνση του ΚΚΕ για το 1919-30, δηλαδή και για τότε 1922) ήταν "άκριτη μεταφορά των μοντέλων της Διεθνούς" συμβαδίζουν με την όποδοχη της χειρότερης σταλινικής χοντροκοπίας (στήν περίπτωση αυτή, της συμμαχίας με τούς Εγγλέζους στό Β' Παγκόσμιο Πόλεμο).

Έτσι ο σ.Γ.Κ. έπιβεβαίωνε τὴν τοποθέτηση μας ὅτι οἱ ἀντιλήψεις του γιά τό ἑθνικό ζήτημα πρέπει να προέρχονται από τὴν παλιά καλή σταλινική μήτρα ἐπιμένοντας στή θέση την γιά τό β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Καὶ ἀναρτιέτα εἰρωνικά δὲ μήθε τοῦμε τό σύνθημα "μῆ βαράτε τούς νερμανούς φαντάρους πού εἶχαν ὁμιλεῖν". Τοτακιστές καὶ ἄρχετοι".

Από τί, λοιπόν, θάθετε τό αντάρτικο, σ.Γ.Κ.: Από λαθεμένες ἀποπειρίες συναδέλφωσης με τούς γε ομανούς φαντάρους ή από τήν συναδέλφωση με τούς ἐγγλέζους "συμμάχους"; Οι τροτσικιστικές όμάδες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, τό μόνον γιά τό δοπού μποροῦν νά κατηγορηθοῦν είναι ὅτι θεωρητικά ὑποστήριζαν τή λενινιστική ἀποψή γιά τή μεταροπή πή τού ὑπεριελαϊστικού πόλεμου σέ ἐμφύλιο, στή πράξη δέν κατάλαβαν ὅτι τό ἀντάρτικο ἔκανε ἀκριβῶς αὐτό: μετέτρεπε τό πόλεμο σέ ἐμφύλιο. "Αν δώμας τό "ἀμάρτημα" τῶν τροτσικιστών είναι ὅτι δέν μπρέσαν νά δεθοῦν μ' αὐτό τό κίνημα, είναι δέ σκολο νό τούς κάνει κριτική κάπα ος πού ὑποστηρίζει τή σταλινική πολιτική πού ἐπνιγεί αὐτό τό κίνημα. Τό ἀντάρτικο ἔκεινησε ἔξω ἀπό τό KKE καί είχε σίγουρα μέσα του τή δυναμική τῆς ἐμφύλιας σύγκουσης, τῆς ἐπανάστασης, ἔστω καί συχισμένα ὥπως τήν ἐκφρασε-ό "Ἄρος". Ή πολιτική τῆς συμμαχίας με τήν ΕΣΣΔ καί τούς ἐγγλέζους ἦταν ἀντίθετη μ' αὐτή τή προοπτική από τή ἀρχή, ἔβαζε εάν στόχο τοῦ ΕΑΜ τήν ἐπιστροφή στή δημοκρατία, στή δημαρχότητα, στής ἐλέυθερες ἐκλογές τοῦ κοινωνούλευτισμού. "Ἔτοι, δέν ἦταν τά "λάθος" πού ἔφεραν τό Λίβανο, τή Καζέρτα, τή Γιάλτα, τή Βάρκιζα. Ήταν ή πολιτική πού θαυμάζει ὁ σ.Γ.Κ.

* * *

Μέ τέτοιους εῖδους ἐψόδια, δοσα χρόνια καὶ ἀνάλυεις τῇ πραγματικότητα, δὲ πρόκειται νά βγάλεις ἄκρω. Δέν μας ἐκπλήσσει λοιπόν, πού στὸ ἐπίπεδο τῶν εὐγεκριμένων ἀναλύσεων ὁ σ.Γ.Κ. καταλήγει νά μας προσφέρει Μαλθουσιανά ἐπιχειρήματα τοῦ τύπου: "Στά τέλη τοῦ αἰώνα ή Τουρκία θά φτάνει τά 80. ἑκατομ. καὶ ή Ἐλλάδα θά παραμένει στά 10 σύμφωνα μέ τίς σημερι νές τάσεις. Άρα ή ἐπιβολή τῆς Τουρκικῆς ἡγεμονίας στή περιοχή καὶ στή Ἐλλάδα ἀποτελεῖ μακροπρόθεσμα στόχο τῆς τούρκικης ἀστικῆς τάξης". οὔτε ὁ Ζίγδης (πού διεκδικεῖ τή πατρότητα τῆς θεωρίας ὅτι "θά καταντήσουμε δορυφόρος τῆς Τουρκίας") δέν κατάψυγε σέ τέτοια ἐπιχειρήματα.

Τι, ἀλλά γένα στοιχεῖα ἔχει νά

Τι ἄλλα νέα στοιχεῖα ἔχει νό-

προσθέσει ὁ σ.Γ.Κ. γιά νά στηρίξει τή εἰκόνα δτι ή τουρκική ἀρχουσα τάξη εἶναι πιό ἐπεκτατική ἀπό τήν ἑλληνική; Τό βασικό νέο ἐπιχείρημα του εἶναι δτι ή Τουρκία περνάει ἔνα προηγούμενο στάδιο καπιταλιστικῆς ἀνάπτυξης ἀπ' ὅ, τι ή 'Ελλάδα καί γι' αὐτό εἶναι καὶ ἐδαφικά ἐπεκτατική καὶ καταπλέζει ἔθνοτητες.

"Ἄς πάρουμε τό δεύτερο σκέλα πρώτα." Ἡ εθνική ἀνομοιογένεταστοῦ Τουρκικοῦ κράτους ἐνθαρρύνει ἡ ἐμποδίζει τὸν ἐπεκτατισμὸν τοῦ; Τό γεγονός δτὶ ὁ Τούρκικος στρατὸς ἀστυνομεύει τὸ Κουρδιστάν τοῦ δύνει περιθώρια νά ἀναλάβει καὶ ἀλλα τέτοια καθήκοντα ἡ ὑπονομεύει τίς δυνατότητες του νά προβληθεῖσα χωροψύλακας τῆς περιοχῆς; Σὲ ποιά ἐποχῇ ζεῖ ἡ Τουρκία -στην ἐποχῇ τῆς ἀπολυταρχίας πρίν ἀπό τό ξύπνημα των έθνικων συνειδήσεων, τότε πού οἱ "πουεθνικές" αὐτοκρατορίες ἦταν προπύργιοτῆς φεούδαρχικῆς ἀντίδρασης ἢ στὴν ἐποχῇ δημοτικής ἡ έθνική ἀνομοιογένεταστοῦ

τυράει ἀδυναμία, ὥριμότητα γιατί ἐ^παναστατικές ἔκρηξεις και ἀποσύν^εση; Καὶ τί σημαίνει ἀντίστρομα ἑθνική διοιγένεια τοῦ Ἑλληνο^υ σο^υ κράτους; Μήτως ὅτι ἡ Ἑλληνική στική τάξη σέβεται τίς μειονότητες και είναι εἰρηνική και ὄπα^υθυμαται ὁ σ.Γ.Κ. τι ἔκαναν ὁ πρίβας και ὁ Σαμψών στούς Τουρκο^υ ύπολοις τό 1963;

"Ἄς ἐρθουμε τὰ ώρα καὶ στὸν ἔδα
ὢτικό ἐπεκτατιαριό. Σοβαρά μποροῦμε
νά μιλάμε στὶ ἡ Τούρκη ἄρχουσα
τάξη ἐλπίζει να γίνεται ἡμεριαλισ
τικός υποσταθμός στὴ Μέση. 'Ανατο
λη μὲ τὴ μέθοδο τῆς ἑδωικῆς ἐπέ
κτασης γιατὶ δέν ἔχει "ἀναπτυγμέ
να μονοπώλια"; Κάτι τέτοιο εἶναι
ἀντιτόρητο, εἶναι φύτευμα ἐνός ἐγ-
κεφαλικα κατασκευασμένου βροντό-
σαυρου στὴ Μέση. 'Ανατολή τοῦ 1980
Μία Μέση. 'Ανατολή πού διαδικα
σία καπιταλιστικῆς ἐνσωμάτωσης
τοῦ 'Αραβικοῦ κόσμου ἔχει μετατ-
ρέψει σὲ φανταστικό πεδίο ἀνταγω
νισμῶν δχλ μόνο γιά τις πετρελαϊ
οπηγές της ἀλλά καὶ γιά τὰ πετρο
δολάρια της, τις ἀγορές της, τις ἐ^πενδύσεις της, τις καταθέσεις της
Στὴ σκιά τῶν γιγάντων καὶ στὶς
ρωμαϊκές πού ἀφήνουν οἱ ἀνταγωνισ-
μοὶ τους προσπαθοῦν νά ἐλιχθοῦν
"Ἐλληνες καὶ Τούρκοι καπιταλιστές
γιά νά έξασφαλίσουν ἕνα μερίδιο
ἀπ' αὐτὸν τὸν πακτωλό τῆς ἀνακύκ
λωσης τῶν πετροδολλαρίων.

λώποι των πετρούπολεων.
Σ' αὐτό το παλχνίδι, τό τι θά
ἀποσπάσεις οἱ Ἑλληνικές ἢ τουρκι-
κές τράπεζες σά δάνειο καὶ κατα-
θέσεις, πού θά φτάσουν τά ἑλληνι-
κά τοιμέντα καὶ πού οἱ τουρκικές
κατασκευαστικές ἐταύρες, ἤν θά
τραβηγχτοῦν ἐπενδύσεις, τί κουμάτι
τῆς ἀνορᾶς θά κατακτήσουν οἱ ἔξα
γωγές, ἢν η Ἀθήνα μετρ δει σαν ὑ
ποσταθμός γιά τις ἐπιχειρήσεις
πού δροῦν στή περιοχή ὅλα αὐτά
κρίνονται συνέχεια ἀπό τό οἰκονο
μικό, διπλωματικό καὶ στρατιωτικό
βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ τούρ
κικοῦ κράτους στή περιοχή. Τό μό-
νον πού δέ μετράει εἶναι οἱ ἔδαφοι-
κές προσαρτήσεις, γιατί ἀκριβῶς
μόνο σάν βάσεις σάν στοιχείο με-
γαλύτεροι διπλωματικοῦ καὶ στρα-
τιωτικοῦ βάρους ἔχει σημασία ἡ
κατοχὴ κάποιων στρατηγικῶν σημεί
ων. Τό νά ξεχωρίζει κανές τή Του
ρκία σάν εἰδικά ἐπεκτατική καὶ
τήν Ἐλλάδα σάν εἰδικά μειοδοτι-

ΕΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΕΞΙ. 14

ΟΛΕΩΝ Η ΛΥΣΙΑΝΟΥΡΓΚ Η ΑΓΓΕΒΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΑΞΙΑΣ

Για να διαφεύσει την άποψη μας δτε δ λέννυ συμφωνούσε με τη Ρόζαλούζέμπουργκ στό χειρόσιμό τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος εἰδικά καί μόνο στην Πολωνία, δ σ.Γ.Κ. μᾶς προσφέρει ἔνα ταυτάτο "ὅπως τόσο μᾶς ἀρέσει". Μόνο πού τό ταυτάτο ἀφορᾶ τίς ἀπέφειται τῆς Λούζεμπουργκ γιάτη ...Ρωσία.

Η Ρόζα άσκοψε κριτική στους Μπολσεβίκους γιατί στο πρόγραμμα τους είχαν συμπεριλάβει καί τό δικαιώμα των έθνων για αυτοδιάθεση.¹ Η άπαντηση τού Λένιν ήταν ότι ή λογίζεμα πουργκ γενικέσσει αύθαίρετα & πό την πολωνική περιπέτωση (όπου συστά συγκρούσταν με τους πολωνούς έθνικοτέσσει καί άρνισταν νά προβάλλετ τό σύνθημα της πολωνικής άνεξα ορθοσίας) καί δέ βλέπει τό καθήκον των Μπολσεβίκων νά ύποστηρεσσούν τη πάλη των καταπλεσμένων έθνων την έναντια στον Μεγαλορώσικο σωβιτσο-μό.

Στο ίδιο βεβλάριο λοιπόν πώς "τοιτάρει" δια τ.κ., λύγει σελίδες πρώ
άπό την ένθητη "διούτοπης Κάρλ Μάρξ και η πρακτική Ρόζα Λούζεμ -
πουργκ" δικαιούει το 'απόσπασμα του άναφέρεται στην Ρήγη, ψεύτηρες ή
ένθητη "Η 'Απόφαση του Συνέδρου της Διεθνούς στο Αυστρία, το 1898'
στη δικούα άναφερονται τα έτης:
"Όπως είναι γνωστό, ο Καρλ Μάρξ και ο Φρέντεριχ "Εγκελς θεωρούσαν σαν
δεσμευτικό καθήκον δύο του Δυτικο-Ευρωπαϊκού δημοκρατικού ικανοποίων
και άκρων περισσότερο τις Εστιαλδημοκρατίας, να υποστηρύξει ένεργα

τό αίτημα γιά πολωνική άνεξαρτησία...

το τέταρτο του 19ου αιώνα, έκαψε νά είναι σωθή τόν 20ο αιώνα...
Η άποκειρα του Πολωνικού Σοσιαλιστικού Κόμματος (όνυμασσα τώ
έθνικεστών-Σ.Τ.Μ.) νά "χατοχύρωσσην" τό 1896 μιά γιά πάντα τήν απο-
φο πού είχε ύποστηριξε στο Μάρξ σέ διαφορετική κερδόσο ήταν μιά άπο-
κειρα νά χρησιμοποιηθετ τό γράμμα του Μαρξισμού ενάντια στό τενέμα
του Μαρξισμού. Οι Πολωνοί Σοσιαλδημοκράτες (τό κόμμα πού άνηκε ο Ρό-
ζα-Σ.Τ.Μ.) έχουν έπουενως άπολυτο δύκο πού δταν χτυπούν τόν άκρασ έθ-
νικούσι τών Πολωνών μικροαστών και τονέζουν δτε τό έθνικό ζήτημα έ-
χει δευτερεύουσα σημασία για τούς Πολωνούς έργατες, στή προσπάθεια
τους νά δημιουργήσουν γιά πρώτη φορά ένα καθαρό τρολεταριακό κόμμα
στήν Πολωνία και νά διακρηγόσουν τήν έξαρτεικά σημαντική άρχη δτε
οι Πολωνοί και οι Ρώσοι έργατες πρέπει νά διατηρούν τήν πιό στενή
συμανία στήν ταξική κάλη".

Ταύτη για νά μή μενούν αύμφιβολές παραπέμπουμε καν, στό έπισημό φυλακτό τού Λένιν σ' αύτή τή διαιράξη, τό "Σύνοφη τῆς Συζήτησης για τήν Αύτοδυνάθεση", στήν ένδιπτη 8 (Τό είδηκο καν, τό γενικό στής θέσεως τών Πολωνών καν, Όλλανδών Διεθνιστών Σοσιαλδημοκρατών) δην αποκαλεί τούς Πολωνούς έθνικαστές σοσιαλιστές "στενόμυσαλδούς" τού "χειρότερου είδους", καν δικαιωμένοι τούς Πολωνούς Σοσιαλδημοκράτες γιατί άρνούνται τό σύνθημα τῆς έθνικής άνεξαποτελεσμάτων για τή έκεινή τή περίοδο.

**"Εγότην τα τώρ
επαναστάτων,
που; ποτε; πως;**

· Η περίοδος που άνοιξε μέτρη τήν
έκλογική νίκη τοῦ ΠΑΣΟΚ, γιατί τό χώ-
ρο τῆς ἐπαναστατικῆς δραστερᾶς κα-
ρακτηρίζεται ἀπό μιά ἔντονη διαδι-
κασία ἐπαναπροσδιορισμοῦ ἀπόφεων
καὶ πολιτικῆς πρακτικῆς. Μιά πλευ-
ρά αὐτῆς τῆς διαδικασίας είναι τό
δει το καταρρέουν κάποιες διαχωριστι-
κές γραμμές τῆς προηγούμενης περιό-
δου, ἀνοίγει ἔνα ζήτημα ἔνοτήτων
καὶ διαφοροποιήσεων μέσα στήν ΕΑ
με βάση τά σημερινά στοιχεῖα πολ-
ιτικοποίησης καὶ δράσης.

Τό ζήτημα της έντοτηας μέσαστην Ε.Α. σήμερα έχει δύο ίξεις στο καρό με κείμενα σε πολλά έντυπα, συζητήσεις, διαφωνίες, συγκλήσεις κλπ. Ή συγκέντρωση της "Κίνησης γιά μιά "Επαναστατική Αριστερά" και ή συζήτηση γιά τὴν έντοτητα πού ἀ κολούθησε ἔδωσε μιά εἰκόνα τούπρο Βληματισμού πού ἀντιτύσσεται.

"Ενα κατ' ἀρχήν πρόβλημα είναι πώς το ζήτημα τοποθετεῖται ἀρκετά ἀφηρημένα, "ένότητα λόγω τῶν δυσκολιῶν τῆς περιόδου" ή "μιᾶς καίσας δύο δύλων ἔχουν καταρεύσει ἃς ἐννθειαὶ δύτες ἔχει ἐπιβιώσει για νὰ γίνεται πιο ἴσχυρό". "Αν προσπαθήσουμε νὰ δούμε πιο συνκεκριμένα μιά προσπεική ἀνάπτυξης τοῦ χώρου τῆς ΕΑΕ περέραματος τῆς σημερινῆς κατάστασης ἀποδύνθεσης, θά δούμε νὰ αυνητάρχει ἔνα στοιχεῖο ἀναγκαῖας ἔνότητας μὲν ἔνα ἐπίπεδο ἀναγκαῖας διάσπασης τοῦ χώρου:

Η πρασπάθεια ένιατάς πολιτικής παρέμβασης της ΕΑ σε κεντρικά πολιτικά ζητήματα δύο αυτό είναι υπάρχοντα ή αναγκαῖο, παράλληλα με τήν άποκοινου στήριξη κάποιων μετώπων σε κοινωνικούς χώρους είναι τότε σημερινό αναγκαῖο έπιπεδο ένότητας. Πρόκειται για μιά διεδικαστική πού τήν έχουμε δεῖ νά προχωρά στή πράξη: κοινές πρωτοβουλίες με τήν μορφή καμπανιών ή συγκεκριμένης παρέμβασης σε κεντρικά θέματα (έπιπτη ροπή για τό στρατό, τραμοκρατία δια δηλώσεις κλπ). Παράλληλα συστηματική ποίηση τής κοινής δράσης σε κάποιους κοινωνικούς χώρους με τήν σταθεροποίηση καί συγκεκριμένων δραστηριοτήτων που ύλοπολούνε μιά ένότητα στήν δράση (φοιτητικές

συσπειρώσεις, οδύαδες συνοικίας, κάποιες έργατικές συσπειρώσεις σε κλάδους ή έπιχειρήσεις). Πρόκειται για μια διαδικασία έκσαστρεψούς ένοποιησης, με στόχο τη συμβολή στή διαμόρφωση μιᾶς δημνιστικής πρώτο πορίας στούς κοινωνικούς χώρους, τή δυνατότητα έκφρασης μιᾶς προ πιεκής τοῦ κενήματος έξω από τά πλαίσια πού έχουν έπιβάλει κράτος καί οεμφοριαμός. Πρόκειται για μια

κατ' αρχήν περιπολούμενοι, προσέκειται την πα-
διαλικάσα πού, άκρως δύναται να είναι
πολιτική καί δέν έξαρτάται (κύ-
ρα) από την καλή διάθεση του κα-
θενός, παροιστιάζει πολλές δυσκολίες.
Προβλήματα κατεύθυνσης μιᾶς πρώτο
βουλίας, στόχων, τακτικής είναι τά
στοιχεῖα πού κρίνουν την δυνατότη-
τα νά ξεκινήσει καί την έμβελεια
μιᾶς ένοτικής παρέμβασης. Προβλήμα
τα πού συνήθως λύνονται "διά της
ήγεμονίσ", κατά πόσο δηλαδή ύπόρ-
χει μιά δύναψη πού γίνεται αποδεκ-
τή από το σύνολο (ή σχεδόν) του χώ-
ρου. Αύτο τό στοιχεῖο, της ήγεμονίας
πολιτικής δύναψης, είναι πού αποφα-
σίζει καί τό πάσο μπορεί σή-
μενο. Νά αποκατασταθεί μιά ένότιτα

"έσθ δῆλης τῆς ὑπῆς" μὲν μονιμότητα καὶ διάρκεια σ' ἔνα σημαντικό (του λάχιστον) κομμάτε τοῦ χώρου. Διαπλήσιωση πού δίπλα στὴν ἀνάγκη νάσουσα τηματοποιήσουμε τὴν ἐνότητα μέρον τὴν ἀνάγκη νάσουσα τηματοποιήσουμε καὶ τὴν "διάσπασή" μας:

Μέσα στήν ΕΑ σήμερα τό κυριάρχο χαρακτηριστικό πού συνοδεύειται θετική κατάρευση τοῦ σεχταρισμοῦ καί τοῦ δργανωτικοῦ αυβινισμοῦ είναι μιά καταπληκτική ίδεολογική καί πολετική πολυδιάσπαση, Δίπλα στά γενικά ίδεολογικά καί πολετικά προβλήματα πού ἀνοίξεις ἡ κρίση, γιά πρώτη φορά μέσα στό χώρο έμφανίζονται τόσο σημαντικές ἀποκλίσεις σέ μιά κατ' ὄρχην ἔκτιμησητῆς συγκυρίας.⁴ Η πρωτοτυπία τῶν προβλημάτων πού σημαίνει γιά τὸν ἑλλονικό χώρο ἡ σοσιαλδημοκρατικὴ διαχείριση τοῦ καπιταλισμοῦ, ἔχει ζωντανέψει ὅλο τὸ φάσμα τῶν δυνατῶν ἀπόψεων: ἀπό τὴν θέση τῆς "κριτικῆς ὑποστήριξης" μέχρι τὸ "τί ΠΑΣΟΚ, τί δεξιά" ὑπάρχει μιά μεγάλη ποικιλία ἀπόψεων, συμπερασμάτων, τακτικῶν. Στοιχείο πού σέ κάποια ἐπόπειδα ἔχει παραλύσει τὶς δυνατότητες παρέμβασης τοῦ χώρου.

Η ἀποψή μας είναι ότι αύτή ή πολυδιάσπαση δεν είναι αστό οὔτε δυνατό νά ξεπεραστεῖ μέ κουκούλωμα τῶν διαφορῶν ή μέ "ἐπιθέσεις κύρους". Η μοναδική διέξοδος είναι μιά ἐπίπονη προσπάθεια συστηματοποίησης τῶν ἀπόψεων, ἔκφρασής τους σέ τακτικές παρέμβασης, σύνδεσής τους μέ κομμάτια τῆς ἀγνωστικῆς πρωτοπορίας τῶν χώρων. Σήμερα είναι ἀναγκαῖα μιά μετεξέλιξη τῶν ἀπόψεων πού κυκλοφοροῦν συγχευμένα καὶ χωρίς νά δοκιμάζουν τίς συνέπειες τῶν ἐπιλογῶν τους, σέ πολιτικές τασεις. Σέ πολιτικές διάδεις πού προσπαθοῦν νά διεπηματοποιήσουν ἀποψή καὶ πραχτική, συμφωνίες καὶ διαφωνίες, ἐνότητες καὶ διαπάσεις, κι αύτες τίς ἐπιλογές νά τίς βάλουν στήν δοκιμασία σύνδεσης μέκα ποια κομμάτια τοῦ κινήματος. Ιδούε να τέτοιο βάθαυμα τῆς σημερινῆς σκόρπιας πολυδιάσπασης σ' όσο τόδι να τὸν διακεκριμένες τάσεις μπορεῖ νά βάλει τίς βάσεις γιά μιά ἐνότητα ἀνώτερου ἐπίπεδου.

Πιστεύουμε πώς μιά τέτοια διδικασία έχει ήδη μπει σε κίνηση. Έκδηλώσεις της ή έμφαντη νέων έντυπων και διμάδων πού έπιχειρούν νά συστηματοποιήσουν καί νά έπιχειρηματολογήσουν τις άποψεις τοις άκομα καί μιά διάθεση συγκεκριμένης πολεμικής μεταξύ μας πού πρέπει νά διατηρηθεί καί νά βαθύνει χωρίς νά βάζει προβλήματα "ευθύ-έλας" στήν ένδιπτα στήν δράση.

Σέ μια τέτοια ἀνίτηλη ώρα θέλα με νά ξεκαθαρίσουμε δυό συμπληρωματικά στοιχεῖα:

μάτια θά κάνει αύτή την ἀντανάκλαση ση πολύ πιο ἀμεση και φανερή. Μόνο σε πολύ προχωρημένες συνθήκες ή ἔκφραση του κλινήματος μπορεί να γίνει με ἐνιαίο τρόπο, δην και ἀκόμα και τότε είναι συζητήσιμο το στοιχεῖο τῆς μοναδικότητας.

- * Αύτή ή άντιληψη κρίτικάρεται από δρασμένους συντρόφους σάν "τά ση για περιχαράκων τῶν ώμάδων", σάν "γκρουπουσκουλάρικη λογική". Αύτη ή κρίτική θα ήταν σωστή σε δυό περιπτώσεις: όντας ή διαδιλασία συν κρότισης πολιτικών τάσεων με βάση τίς σημερινές διαφοροποιήσεις έξει λιχτές σε μιά "έπιστροφή στά τείχη", σε μιά σεχταριστική διαδίπλωση και έγκατάλειψη τής προσπαθειας για ένιατια πολιτική δράση όπου αύτό είναι δυνατό κατ' άναγκατο. Πράγμα που πού μπορεί να μετρηθεί συγκεκριμένα με τή στάση τού καθενός σε άντιστοιχες διαδικασίες. "Αν ή ζεια άντιληψη ξαναγυρίσει στήν σταλινική έκδοκή γιατί τήν δραγμώντα-κόμιμα, άποκλειστικών φορέα τής έπαναστατικής συνείδησης άνεξάρτητα από τίς σχέσεις του με τίς μάζες.

Πρός τό παρόν ζημιάς αύτή ή κριτική ταυτίζει δημοσιαδήποτε διαδικασία σεια πολιτικής συγκρότισης μέ τόν μπαμπούλα τοῦ "φαύλου παρελθόντος" τῶν μ-λ δραγανώσεων στὴν Ἑλλαδα . "Ενα ἀντεπιχείρημα εἶναι ὅτι τὰ πιό δθιλα παραδείγματα "γκρουπουσ κουλαρίκης" λογικῆς μπορεῖ νά τά δεῖ κανέλς στὸν σημερινὴ περίοδο, στὸ "εἰπα, ξεῖπα, πέταξα τὴν παρόδα μου" ὅπου πολλά ἔξαρτῶνται ἀπότην GLORIA MUNDIS φωτισμένων ἡγετῶν καὶ παραγόντων πού ἀρνοῦνται τὴν συλλογικότητα ἀκόμα καὶ τοῦ γκρου πούσκουλου

* * *

Η πρόταση της "Κίνησης για μιά
Επαναστατική Αριστερά" κληρούχησε
σε διαιρομένη κατεύθυνση: στηνδόν
μιλουργία μιᾶς διευρυμένης πολιτι-
κής κίνησης, έννος "κέντρου πρωτοβα-
λιών". Η άνωπαρέξα μιᾶς κοινάς ἀπο-
δεκτής πολιτικής ἀποψής πού νά
έ-
πιτρέπει στοιχειωδῶς τὴν μονιμότη-
τα καὶ τὴν πολιτική ἐπιλογή μιᾶς
τέτοιας κίνησης, ἵταν τὸ στοιχεῖο
πού για τὴν πλειοψηφία τῶν ὄμιλω-
τῶν ἔκρινε τὴν πρόταση σάν ἀνεπί-
καιρη καὶ ἀνεδαφική.

Τό χαραχτηριστικό είναι στις Η ΚΟ Μαχητής καὶ τὸ ΚΚΕμ-λ., χαραχτηριστικοί ἐκφραστές τῆς ἀντίληψης δργάνωση-φρούριο στό παρελθόν, κλ - νοῦντα σήμερα μὲν ἀνεση στὸν ἀγνω κλασικό: "Ποιός ἔχει γραμμὴ σήμερα, κανεὶς δέν ἔχει, νά μάζευτούμε δηλο μαζί νά πάρουμε πρωτοβουλίες νά συνδεθούμε μέ τίς μάζες". Πρό - κειτα γιά τὴν Ἰδια ἀντίληψη μα - ζῶν-πρωτοπορίας, κινήματος-πολιτε - κῶν δργανώσεων σέ ἄλλη ἔκδοση: "Ο - πως τότε ἀρκούσε στι τὸ "πρόγραμ - μα" ήταν "δικό μας" ἀνεξάρτητο μέ - το τι σχέση είχε μέ τὴν πραγματ - κότητα, ἐτοι καὶ τώρα: εἴσαν καὶ χω - ρίς πρόγραμμα ούτε κάν ἀποψή, ἀρκε - τό στι θά είμαστε "ἔμεις" πού θά πάρουμε τίς πρωτοβουλίες γιά νά ἐ - πιτευχθεῖ ἡ πολυπόθητη σύνδεση μέ - τίς μάζες. "Ολα τά προβλήματα δια - μόρωσης μιᾶς ἀγνωστικῆς πρωτοπο - ρίας τοῦ κινήματος, πολιτικοποίη - σης καὶ συγκρότησης της στὴν πιό ἀπλοϊκή σχηματική μορφή: "Ἐνας ἀγν - στικομός πού ἀποδεικνύεται καὶ ἀ - νειλικρινῆς μιᾶς καὶ ἄρκεσε μιᾶς

μέρας κινητοποίηση ΠΑΣΟΚ καθώς ΚΚΕ για νά δύσει τη θέση του στό παλιό καλό "πρόγρυμμα": "τό φασιστικό πραξικόπημα δέν θά περάσει" - "οχι στήν συγκάληψη τών πραξικοπημάτων"

Στόν άντζιοδα τῆς πρότασης τῆς "Κληνηοντος" βρίσκεται ἡ πρόταση τῆς Ρήγης καὶ πολλῶν συντρόφων ἀπὸ τοὺς παλαιούς "κληνηματίες". Μιά ἄποψη πού κριτικάρει "τὴν παγίωση τῶν ὅμαδῶν καὶ τῶν γκρουπουσκούλων" καὶ προτείνει τὴν "δημιουργία ἐνός εὐρύτερου κληνήματος, μέ τάσεις καὶ ἀπόψεις, πού πραγματώνει ἀρχικάτην ἐνότητα σ' ἔναν συγκεκριμένο ἀριθμό ἀπὸ μίνιμου σημεῖα καί τὴν ἀνεβάζει μέσα στὴν πορεία." Εναὶ κι νῆμα πού ἐπιτρέπει τὴν ἰδιαίτεροτητα τὴν μερικὴ παρέμβαση αὐτόνομα, καὶ ταύτοχρονα ἐνοποιεῖ γύρῳ : ἀπὸ μερικά κεντρικά σημεῖα. "Ενακίνημα πού στηρίζεται σὲ ἀρχές ταυτόχρονα "ὅμοσπονδιακές" καὶ συγκεντρώνει μόνο ὅποια χορεύζεται".

τρώνει μόνο οπου χρειάζεται". Μιά πρώτη διευκρίνηση είναι περί του "εύρύτερου κινήματος". Αν οι σύντροφοι ένθουσι τό μαζικό κίνημα τότε τά έπομενα είναι περίπατοι αύτονότητα, αν και το σύνολο άποτελεί μιά εύχη. Αν "κίνημα" ένθουσιμε την Έπαναστατική Αριστερά και τόν περιγυρό της τότε απλά άποψεύγουμε το πρόβλημα. Γιατί τά ζητήματα είναι άκριβως αυτά τά "μίνιμουμ σημεία", οι "ίδαιτερότητες", ή "έντονοτηση γύρω από μερικά κεντροκά" (πολά), "οι άρχες" και το "πού συγκεντρώνεται". Όπως είναι γνωστό όλα αυτά άποτελούν σημεία που κρίνονται σε μιά πολιτική διαπάλη άναμεσα στις "τάσεις και άποψεις" που ένυπάρχουν στο "εύρυτερο κίνημα". Τό πρόβλημα πού έχει συναντήσει ή EA είναι κατ' άρχην τό άν και στήν συνέχεια τό πώς δργανώνονται άκριβως αυτές οι τάσεις, πολές οι σχέσεις μεταξύ τους καθώς και μέ το "εύρυτερο κίνημα", και καταληκτικά πολές οι σχέσεις τού "εύρυτερου κινήματος" (δηλαδή της EA) μέ τό μαζικό κίνημα. Καί αυτό τό πρόβλημα δέν μπορεί νά λυθεί τελικά μέ "την κατάκτηση μιᾶς κοινῆς γλώσσας από τό "κίνημα"". Μιᾶς άληθινῆς Lingua franca πού κάποτε έλειπε έντελως". Γιατί πρίν άπορισθουμε τή "μονολιθική δργάνωση" πρέπει πει νάχομψη άπορούψει τό "μονολιθικό κίνημα". Ετοι μιά Lingua franca είναι απλούς ή υποθιεύεται κι θτο νά κρατιέται ή διαπάλη και δ' άλλη λογοτεχνική σε κάποια έπιπεδα.

λοειπρέσσωμος σε κάποια επίπεδα.
Για νά γίνουμε ποιό συγκεκριμένο: κάποια καθήκοντα πού σωστά προσδιορίζουν οι σύντροφοι αυτοί (θεωρητική δουλειά, άναλυψη κοινών πρωτοβουλιών, πραγματοποίηση ένωτικών πολιτικών διαδικασιών) είναι γνωστό ότι δέν γίνονται αυτόματα. Καλύπτονταν μέσα από τήν λειτουργία, τίς συμμαχίες, τούς καυγάδες, τίς γελοιότητες, άλλα καί τήν έπικμονή κάποιων "τασεων καί ἀπόφεων" τού εύρυτερου κινήματος. "Όλα αυτά μποροῦν νά πρωθηθοῦν από τίς συζητήσεις της "Επαναστατικῆς Αριστερᾶς", τού "Λενινιστικού ρεύματος", τής "Προλεταριακῆς Αριστερᾶς" καί άλλων συναφών "γκρουπων ακουλιάρηδων" πού έμφαντίζονται ή πρόκειται νά έμφανται.

καὶ ποὺ πρέπει νά πάψουν νά αἱ
σθάνονται καὶ νά λειτουργοῦν σάν-
τέτολο...

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ "ΕΘΝΙΚΗ

Γιά χρόνια άλοκληρα, επρεπε νά δεχόμαστε χωρίς νά βγάλουμε τοιμα διά στι μάς έλεγαν οι καθηγητές καί τό ύπουρεγκο γιά τις δρετές τών προγύνων, γιά την ένδοξη ιστορία της πατρίδας "μας". Γιατί άλο τό έθνος ένωμένο θά πρέπει νά άντιμετωπίζει τους έχθρους πού άπει λούν τά σύνορα. Κάποτε ο κίνδυνος ήταν άπό τόν Βορρά, τώρα έχει "άντατολική" κατεύθυνση, παλιά δηλαδή οι Βούλγαροι τώρα οι Τούρκοι. Ο κ Δροσογιάννης θέβαλα σάν παλιός που είναι δικαιολογημένα τά μπερδεύει κάποτε... (παρά τις ψήμες στι η - ταν άριστος μαθητής στήν Γεωγραφία καί τήν ιστορία...).

"Επρεπε λοιπόν νά καθόμαστε "στοιχημένοι" ἄλλοτε σέ στάση προσοχῆς, ἄλλοτε σέ "ἀνάπουση", νάπαι ρουνούμε μέρος ἐνεργόν στίς "γιορτές" (ἴδια γεγελίες, δύμιλίες, σκέτες), νά συγκληνούμαστε φάλλοντας τόν έθνικό ὑμνο καὶ βλέποντας τήν γαλανόλευκη νά κυματίζει νά μᾶς πιάνει ρήγος έθνικής συγκλήνησης. Μετά βέβαια, οι παρελάσεις, πρώτα ή μαθητική καὶ ἐπειτα ἡ κορύφωση τοῦ δράματος οἱ τήν παρέλαση τοῦ στρατοῦ, τήν ἐπίδειξη σύγχρονων ὅπλικῶν συστημάτων Σέ τίποτε δέν ἔλευτε τό λιβάνισμα τῆς έθνικής δυμοψχίας.

Έναντια σ' αὐτό το κλίμα, τήν οωβινιστική ύστερά γιά τόν τούρκικο κίνδυνο, τές μιλιταριστικές δοξολογίες, τήν προσπάθεια νά μάς κάνουν καλούς πατριώτες πού ζως κάποτε χρειαστεί νά πεθάνουμε για αὐτό (άκραιο ἀντίτιμο γιά τούς πατριώτες;) και πού τώρα σημαίνεινά θυσιάζεις τούς ἄγνωνες σου, ἀντιτάχθηκε ή πρωτοβουλία ἀπό τές "ὅμαδες μαθητῶν-μαθητριῶν σχολείων". Α θήνας-Πειραιᾶ "Μαράλληλα μ' αὐτήτην κριτική καί τήν καταγγελία τοῦ πανηγυριοῦ, προβλήθηκε ὁ ἄγνωνας τῶν στρατιωτῶν γιά 12 μῆνες θητεία-συνίκαλισμό κλπ.

Ἐτοι, δέν ἔμεινε ή πρωτοβου-
λία σέ μία στεῖρα ἰδεολογική ἄρνη
ση, ἀλλά ἔβαλε καὶ ἔνα ζήτημα συ-
κεκριμένης πάλης καὶ ἀμοιβήτησης.
Πρόβαλλε τό κύνημα γιὰ τὸν στρατό
καὶ τὴν ἀνάγκη συμπαράστασης στοὺς
φαντάρους. Ἐντὸ φανέρωσε γιὰ ἀλλή
μια φορά τις δυνατότητες πού ἔχει
αὐτό τὸ νέο ρεύμα πού κριτικάρει
μ' ἔνα ριζοπαστικὸ τρόπο τὸ ἀστι-
κό σχολεῖο, στὸ βαθμό πού τὴν ἰδεο-
λογική του ἄρνηση τὴν μετατρέπει
σὲ ζωντανή πολιτική πρακτική.

“Η προκήρυξη πού μιστράστηκε μέσα στά σχολεῖα καθώς καί δλες οι παρεμβάσεις σ' δτι ἀφοροῦσετήν γιορτή καί τίς παρελάσεις, δημιουργησαν ζωηρές ουζητήσεις. Αν πάρου με ύπδψιν δτι ἔκεινες τίς ήμέρες, ή δσφάλεια ἔφανε γιά νά βρει τόν δολοφόνο έρευνώντας(;) ... μέλη τῆς ἐπιτροπῆς γιά τό στρατό (:) καταλαβαίνουμε εύκολα σέ πιά ἐντίσση ἔγιναν. Κάποιοι, καθόλου ἀγνώστων ἀντιλήψεων, εἶπαν δτι ή προκήρυξη εἶναι ἀπό αὐτούς πού ... δολοφόνησαν

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

ζδιο τεῦχος τῆς Ρήξης στό άφρο τοῦ Τάσου 'Αναστασούλου. Στό άφρο αὐτό ἀναπτύσσοντα τά ἐπιχειρήματα δὲτε ἔνας ἐλληνοτουρκικός πόλεμος θά σήμαινε λημούς, σεισμούς καὶ καταποντισμούς' (μέχρι καὶ παγκόσμια σύρραξη), ἀκοῦ ἀπησημαίνεται διτε ἡ σύγκρουση τό 74 ἔφερε κοινωνική κρίση καὶ στήτουρκία πού νίκησε (καὶ βέβαια καὶ στή 'Ἐλλάδα πού ἔχασε'), ἀνοῦ γίνεται δεκτό διτε ἡ προοπτική σύρραξης εἶναι ὑπαρκή, στό τέλος προτείνεται σάν σωτή ἀντιμετώπιση νά ἀγνοήσουμε τό ζήτημα τοῦ πόλεμου. Τό παρανοϊκό αὐτό συμπέρασμα στηρίζεται στό ἐπιχειρήμα διτε δρθολογικά ὁ πόλεμος δὲν συμφέρει στίς δύο ἀστικές τάξεις καὶ μόνο ἀπό 'ἀνορθολογισμό η ἡλιθιότητα' μπορεῖ νά προκληθεῖ. Κάτι τέτοιοι ἀπορημένοι ἔξορθολογισμοί τῆς κοινωνικῆς ἔξελιξης εἶναι χαρακτηριστικό τῆς σκέψης τοῦ Καστοριάδη, στόν οποῖο τόσο στηρίζεται ὁ ἀρθρογράφος. 'Ἄς μήν ἐπεκταθούμε ὅμιας σ' αὐτό τό ζήτημα, γιά να' ξαναγυρίσσουμε στό θέμα μας:

ανάμεσα στον πόλεμο καὶ τὴν ἐπανάστασην. Γιὰ νά ύπερτονίσει μάλιστα αὐτὸ τό σημεῖο προσποθεῖ νά ἔμφαντισει τίς δικές μας ἀπόψεις δύτι εἶναι νευκά καὶ ἀμφορμένα αντιπολεμικές καὶ οεν βλέπουν τὴ οὐδεση ὄνάμεσα στό πόλεμο καὶ τὴν ἐπανάσταση. Καὶ γιά νά τό πετύχει αὐτό μας ταυτίζει μέ από. «Ψεις οάν αυτές πού ύπάρχοντιν στό

ζδο τεύχος της Ρήξης στό άρθρο του Τάσου Αναστασόπουλου. Στό άρθρο αύτό διαπιστώνονταν τά έπιχειρήματα ότι ένας έλληνοτουρκικός πόλεμος θα σήμαινε λιμούς, σεισμούς καί καταποντισμούς¹ (μέχρι καί παγκόσμια σύρραξη), αωνού επισημαίνεται ότι ή σύγκρουση τό 74 έφερε κοινωνική κρίση καί στήτου οκιά πού νίκησε (καί Βέβαια καί στην "Έλλαδα πού έχασε"), άρου γίνεται δεκτό ότι η προοπτική σύρραξης είναι ύπαρκτη, στό τέλος προτείνεται σάν σωστή άντιμετώπιση νά άγνοήσουμε τό ζήτημα τού πόλεμου. Τό παρανοϊκό αύτό συμπέρασμα στηρίζεται στό έπιχειρήμα ότι δρθολογικά ό πόλεμος δέν συμφέρει στίς δύο δαστικές τάξεις καί μόνο από "άνορθολογισμό ή ήλιθιότητα" μπορεί νά προκληθεῖ. Κάτι τετούλοι άφηρημενοι έξορθολογισμοί της κουνιωνικής έξελιξης είναι χαρακτηριστικό της σκέψης τού Καστοριάδη, στόν όποιο τόσο στηρίζεται ό άρθρογράφος. "Ας μήν έπεκταθούμε όμως σ' αύτό τό ζήτημα, γιά να" ξαναγυρίσσουμε στό θέμα μας:

"Από τή μεριά μας είχαμε θέσει ήδη στό προηγούμενο άρθρο τής "Εργατικής Πρωτοπορείας τό ζήτημα ότι ή προοπτική μιᾶς έλληνο-τουρκικής σύγκρουσης είναι δεμένη με τήν προοπτική μιᾶς πολιτικής κρίσης καί στίς δύο χώρες καί βάζαμε τό θέμα ότι τό άνοιγμα μετώπου ένάντια στό σωβιτισμό καί

Λαλιώτη μέσα στά σχολεῖα. Αύτό, μπορεῖ νά συμβεῖ στό βαθμό πού οι διμάδες και συσπειρώσεις μάθητῶν αγήσουν δλους τούς ἄλλους νά ἀσχολοῦνται μέ τά καθημερινά προβλήματα τοῦ σχολείου και ἀναλάβουν οι διες νά "καταρίψουν τόν μῆθο" τοῦ δαστικοῦ σχολείου μέ ζεοδογικέςκα ταγγελίες. Έχει φανεῖ ὅτι διμάδες πού λειτούργησαν πάνω σέ συγκεκριμένα ζητήματα π.χ ἀποβολές, ἀποσίες, συμπειριφόρα καθηγητῶν, στρατόκ.δ. ἀπόκτησαν συχνά μαζική ύποστροφή δι' ὅλα τά σχολεῖα.

τηρηση ου πλα τα σχόλια.
Καὶ ἔδω μπαίνειν ἔνα ἄλλο πρό-
βλημα. Ἀρκεῖ νά μιλάμε καὶ νά προ-
παγανδίζουμε ἀπλά τό ρόλο τῶν συ-
σπειρώσεων σάν ἀντιγραφειοκρατικέ
λειτουργίες πού ἐκφράζουν ἐλεύθε-
ρα τόν κάθε μαθητή, τήν κάθε μαθή-
τρια; Μάλλον δχ. Ἐίναι γνωστή σ' ὅ-
λους ἡ γκρίνια κάποιων (δικαιολο-
γημένη δημας); γιά τό δχ τί "μαζευό-
μαστε γιά νά μαζευόμαστε", αύτοεπι
βεβαιούμαστε καὶ τίποτε ἄλλο....
ἐπομένυς γιατί νά ύπάρχουμε ὅμοι
δέν κάνουμε τίποτε; Ἄς ἀφήσουμε κ
τά μέρος τά διάφορα σχόλια γιά ἀ-
διάφορους, ἀπολίτικους, ἀσχετους καὶ
ἄς κοιτάζουμε ἀπό κοντά ὅλη αὐτή
τήν "ἀμφισβήτηση" τῶν συπειρώσεων
Ἐίναι ἀρκετά ὑγειεινή, γιατί λέει δ
τι ἀν δέν ἐντοπίσουμε κάποια πρά-
γματα νά προβάλουμε (υπορούμε νά
δοῦμε παρακάτω τί μπορεῖ νά είναι)
γιατί νά ξουμε αύταπάτες γιά τήν
σημασία τῶν ὄμάδων αύτῶν στό ξανα
ζωντάνεμα τού κινήματοςστήν ἀπομό-
νωση τῶν κομματικῶν παρατάξιακῶν
λογικῶν τῶν κνιτῶν, τῶν δεξιών κλπ
γιά μιά διέξοδη πολιτική ἐπαναστα-
τική στίς αύθρομητες συγκρούσεις
τῶν νέων με τήν οἰκογένεια, τόστρα
τό, τήν μιζερη δουλειά κλπ.

Τό ξεπέρασμα δύναται της αφήρημένης κριτικής καί της έσωστρέψειας τῶν μαθητικῶν δύνατων δέν εἶναι μια νέα ἐφεύρεση πού πρέπει νά σκύψει.

τή πολεμοκαπηλεία εἶναι ἀπαρίτη τη προετοιμασία γιά παρέμβαση τα κινήματος σέ μια τέτοια κρίση,

Ο σ.Γ.Κ. πού μᾶς κατηγορεῖ ότι δέν βλέπουμε τή σύνδεση τῶν πολέμων με τίς ἐπαναστάσεις τί ἔχει νά ἀντιπαραθέσει σ' αὐτήν τήν ὄπτική; Μιά σαπουνόφουσκα γιά τήν "έιρονική" διευθέτηση τοῦ Κυπρακοῦ - τή "Διπλή" "Ενωση".

Δέν θά κατηγορήσουμε τόν σ.Γ
Κ. γιά "προδοσία", δηπας σύγουρα
θά τόν κτηγορήσουν οι Κύπροι ό-
μοιδεάτες του και "ό φίλος άγωνι
στής της ΕΟΚΑ καί της ΕΟΚΑ-Β καί
τώρα "Ανδρεΐκός" (βλ. ἄρθρο "Οί ἐ^ν
κλογές στό Κρατίδιο της Ζυρίχης"
στό . Ίδιο τεῦχος της Ρήξης). Θά
παρατηρήσουμε όμως ζτι: Πρώτο ή
πρόταση του δέν είναι πρόταση γιά
ἀποφυγή τοῦ πολέμου (δηπας ίσχυρί^{ζεται}) παρά μόνο με τή πολεμόχαρη
έννοια ζτι ή καλύτερη προστασία
ἀπό τόν πολέμο είναι οι πολεμικές
προετοιμασίες. Γιατί τή Διπλή "Ε-
νωση τή προτείνει σά μέσο γιά τή
προεκταση τής έλληνικής στρατιω-
τικής προστασίας στή Κύπρο, γιά
νά ἀποφευχθεῖ ή κατάληψη τής ύπό-
λοινης Κύπρου ἀπό τή Τουρκία. Εί-
ναι ή νόμιμηδεκόχρη αύτού πού δύ^ν
"φίλος άγωνιστής της ΕΟΚΑ καί ΕΟ-
ΚΑ-Β". Ζητάει ἀπό τόν "Ανδρέα νά
κάνει παράνομα: Νά στείλει περισ-
σότερο στρατό στή Κύπρο. Δεύτερο
"Η πρόταση του δέν ἀποτελεῖ προ-

EOPTH"

με έπάνω της μέ μικροσκόπιο νάτην
άνακαλύψουμε.

"Εχει ύπαρξει σάν πρακτική στα ση σέ μεμονωμένες περιπτώσεις. Άν έξαιρέσουμε τήν πάλι έναντια στήν έξοντωτική στρατευτική θητεία μέ προβολή συγκεκριμένων διεκδικήσεω (δωδεκάμηνη θητεία-συνδικαλισμός, όχι στράτευση στά 18), πολύ λίγα ζητήματα πού άπασχόλησαν χιλιάδες μαθητές άπασχόλησαν ταυτόχρονα κά τις δύμαδες. Παραδείγματα μαζικής δράσης μέ σύνδεση καί συμμετοχή συσπειρώσεων, ύπαρχουν στά τριάΚΕ ΤΕ (πρώτο Αθήνας, 1ο Ζωγράφου, 3ο Γκράβας), στή Μαράσλειο γιατί τις άποβολές καί τήν τρομοκρατία.

"Από τὴν ἄλλη, οἱ κνίτες κατάφεραν, ἐκεὶ πού μέ κάποιες πρωτό-βουλίες ἀνέξαρτητων θά ἦταν ἀδύνατο, νά πείσουν ἔνα κόσμο μὲ ἀγωνιστικές διαθέσεις νά τούς πλησιάσει Σήμερα, πού τά ξενευαρμένα πρώτα πατοῦ καλοῦ· καὶ τίμιου μαθητῆ ἔχουν "ψυτυστεῖ" ἀπ' ὅλο καὶ περισσότερο κόσμο πού ἡ ρόδι γίνεται ἡ μουσική τῆς νεολαίας ἐκτοπίζοντας τίς νεκρόφυλλες ἀρμόνιες κάποιων προσδευτικῶν ἀντιτελετατορικῶν συνθετῶν πού ἡ "Κοινωνική ἀπειθαρχία τῶν νέων" (?) αὐξάνει καὶ ὁ δημοκράτης Μαγκάκης θεσμοποιεῖ μὲ νόμο τὸν ἀντινεολαϊστικο ρατσισμό, τό δύσαρης κάθε ἄλλο παρά εἶναι πρόσωφο γιά τούς ρεφορμιστές τῆς KNE. "Ἐδαφος γι' αὐτούς ἀνοίγεται ἀπό τὴν δικιά μας ἀδράνεια, ἀπό τὴν ἀνυπαρξία μας σὲ συγκεκριμένους ἀγνενες. Π.χ. πέρα ἀπό τίς ὄμάδες κανεὶς δέν μπορεῖ νά ύποστηρξει ἀντιπαραθέσεις με τά σχέδια τοῦ Λαλιώτη γιά ἑναυμάτωση τῆς ἀμφισθήτησης τῆς νεολαίας σὲ κρατικές ἰδεολογίες. Οὔτε ἀκόμα νά προβάλει αἰτήματα γιά τὴν στρατιωτικοποίηση καὶ τὸν σωβινισμό. Οἱ ὄμάδες, λοιπον, ἀν ἀποτούσαν κάποια συγκεκριμένα περιεχόμεναθα εἶχαν ἔνα πλατύ ἀκροατήριο, ἀλλά -πιλ ομαντικό- θά μπορούσαν καὶ νά διεκδικοῦν ἔνα σοβαρό ρόλο στὴν ἀνάπτυξη τοῦ μαθητικοῦ κινήματος πάνω σὲ ἀριστερές - ριζοσπαστικές κατευθύνσεις. Γιά τὴν ἀνεργία, ἀλλο παράδειγμα, ποιόν πείθουν οἱ Κνίτες ὅταν μιλάνε γιά καλύτερα ἔργα στήρια καὶ μαθήματα, καλύτερο ἐπαγγελματικό προσαγαντολισμό, Βελτίωση τῆς ὑλικοτεχνικῆς ύποδομῆς;

Έκεινοι λοιπόν, πού πάζεται καὶ δέν πρόπει νά χαθεῖ τό πατεχνί δι. (ὅπως έχει ήδη κερδιθεί μερικές φορές μέ συγκεκριμένες παρεμβάσεις) είναι στό νά γίνει καὶ ἄλλες φορές συγκεκριμένη ή ἀφηρημένη μας κριτική του ἀστικού σχολείου. Ή πρωτοβουλία ἐνάντια στίς αυτινιστικές-μειλιταριστικές παρελάσεις καὶ ή προβολή τοῦ κληράτου γιά τὸ στρατό ήταν μιά καλή συνέχεια. Από δω καὶ πέρα, δηλοι οι σύντροφοι καὶ οι συντρόφιες πού παλεύουν μέσα στά σχολεία δέν έχουν παράνα συνεχίσουν σέ νέα ζητήματα τήν δράση τους, γιά νά γίνειν έτσι πρα γματικό τό δύνερο γιά ένα ριζοσπά στικό διπλασιαστικό κένημα ἐνάντια στό σχολείο καὶ τήν καταπλεση τής νεολαίας.

τασία για τούς Κύπρους, ούτε έξα σφάλιση καλύτερων προϋποθέσεων για νά συνεχίσουν τὸν ἄγώνα τους. Ήπάλη τῶν Κυπρίων πάντοτε σκόνταψε στήν ἐμπλοκή τοῦ Κυπριακοῦ στὴν δίνη τῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ γιαυτό ὁ ἐλληνικοὶ στρατοὶ στὴν Κύπρο ποτὲ δέν ἔφερε "προστασία" ἀλλά μόνο περιπέτειες, εἴτε κινήθηκε ἐπιθετικά (σπαγές τοῦ Γρίβα τό 63, πραξικόπημα Ἰωαννίδη 74) εἴτε ἀμυντικά (Ζυρίχη τό 59, Παπαδόπουλος-Ντεμιρέλ τό 67). Τό "ἔξι ὅλοι οἱ στρατοί" σὲ συνδυασμό μέ τὴν ἀγάπτευξη ἀντιπολεμικοῦ κινήματος στὴν Ἐλλάδα εἶναι σήμερα ἡ μόνη προστασία πού μπορεῖ νά πάρουν οἱ Κύπροι στὰ χέρια τοῦ κινήματος καὶ ὅχι τῶν "ἔγγυητηῶν δύναμεων". Τρίτο καὶ τελευταῖο Δουλειά τῶν ἐπαναστατῶν αὐτή τῇ περίοδο δέν εἶναι νά κατασκευαζουν "ρεαλιστικές" διπλωματικές διευθετήσεις πού παίρουν υπὸψη τοὺς τὴν ἀπουσία κινήματος, ἀλλά νά καταγγείλουν τὴν πολεμοκάπηλη δυνάμη τῆς ἄρχουσας τάξης στὴ χώρα τους, ἐμεῖς στὴ δική μας καὶ οἱ Τούρκοι στὴ δική τους. Τό καλύτερο "κοινό πρόγραμμα" Ἐλλήνων καὶ Τούρκων ἐπαναστατῶν εἶναι τό "Ἐθληνες καὶ Τούρκοι ἐργάτες ἑνωμένοι". Τό νά κάνουμε αὐτό τό δύνθη μα μαζικό -νά τὸ χρέος μας σήμερα.

Εργατική πρωτοπορία

Το Δεκέμβρη του 83 θα είναι ή μεγάλη δοκιμασία για το άντιπυρούνικό κίνημα υπό την Ευρώπης. Τότε, σύμφωνα με τούς μέχρι τώρα προγράμματα τιμούντος, θα γίνει ή πρώτη έγκατάσταση ταση των Πυραύλων Πέρσινκ και Κρούζ. "Ηδη προετοιμάζονται οι έγκαταστάσεις στις διάφορες στρατικές βάσεις.

Οι διαδηλώσεις τών γυναικών στην Αγγλία αρχίσαν γύρω από μια τέτοια βάση, την Γκρίναυ Κόμμων. Το θινόπυρο του 1981 μια όμοδα γυναίκων ζεκίνησε από τη Θύαλλια και στρατοπέδευσε σε έξι άποτήν άεροπορική βάση του Γκρίναυ Κόμμων. Αύτη ήταν ή αρχή μιας κανούργιας ταχτικής όπου το κέντρο της ήταν η περικύλωση και στρατοπέδευση γύρω από τη στρατιωτικές βάσεις. Έτσι ή περιοχή αύτη άποκτησε το δικό της "στρατόπεδο είρηνης" όπου από τότε μέχρι σημερα έχουν κατά καρούς παραμείνει 30000 άτομα. Παρόμοιο "στρατόπεδο είρηνης" έχει φτιαχθεί και στην Σκωτία. Οι φετινές πορείες του Πάσχα ήταν από αύτές τις βάσεις.

Στη Γερμανία κράτησαν για την τετράμερο οι άντιπυρινικές πορείες και διαδηλώσεις στις διάφορες ύπολογιστές όπου πήραν συνδικάτα με ρος 750000 άτομα. Τις πρώτες μέρες ήταν μικρές και κατασ παρμένες πορείες ήξει από βάσεις, στρατόπεδα νεοσύλλεκτων, σχολεία, όπου μετράζαν προκρύψεις. Ένων τάν τελευταία με ρα ήταν κεντρικές συγκεντρώσεις σε μεγάλες πόλεις. Σ' αυτές πήραν μέρος και φαντάροι με στολή.

Ταυτόχρονα έτοιμάζονται μία νέα από την Αντιπυρινική έπιθεση" για το θινόπυρο, για νά κλιμακισθεί άκομα περισσότερο ή άντιδραση έναντια στούν νέους πυραύλους. Ήχει τότε υπάρχουν διάφορες διεθνείς συναντήσεις για νά καθορίσουν θέματα ταχτικής και συντονισμού τών διαφόρων κινημάτων. Στις άρχες Μαΐου στο Βερολίνο, με πρωτοβουλία της Εύρωπαϊκής κίνησης για την Πυρομηκό άποπλισμό (ΕΝΠ) γίνεται μια συνάντηση δύον τών άντιπυρινικών κινημάτων για νά συζητήσουν τά έπομενα θέματα.

Πάραδη τάν ήταν η ενέργοπόση πού παρουσιάστηκε τό τελευταίο καρό για αύτη ή υπόθεση τών πυραύλων στάνει σ' ένα κρίσιμο σημείο τό 82 πού συνεχίστηκε μέχρι πρόσωπα. Μετά τις μεγάλες διαδηλώσεις του 81 πού ήταν σχεδόν σ' διες τις χώρες της Εύρωπης ("Αγγλία, Δ. Γερμανία, Ολλανδία, Βέλγιο, Βαντίνα, Ιταλία, Ισπανία, κα) μπήκε τό πρόβλημα του πώς προχωράμε παρακάτω. Αύτη ή πίεση, ήταν πιο έντονη διαν την κινημάτων ήθοραν άντιμετωπά με μια "ευέλικτη" πολιτική δχι μόνο τών κυβερνήσεων τους άλλα κάτια τών ΗΠΑ. Τότε πού ή Ρήγκαν πρότεινε την "μηδενική έπιλογή" και ξανικά ήταν τό κέντρο δύον τών συζητήσεων.

Άπο έκεινη τήν στιγμή για τό κόσμο πού συμμετέχει στις διάφορες άντιπυρινικές πρωτοβουλίες μπήκε πιο καθαρά τό πρόβλημα της πολιτικής. Κάτια πού μέχρι τότε την αύθορνη τώρα πέφενε νά πάρει θέση για πράγματα πιο περίπλοκα από ένα ναί ή ένα δχι στούν πυραύλους.

"Έτσι άρχισε μια συζήτηση πού άκομα συνεχίζεται.

Οι μοιρασίες της Γενεύης

"Ένω οι δρόμοι είναι τό πεδίο δράσης του κόσμου στάντια στούν νέους πυραύλους, ή διάσκεψη της Γενεύης είναι τό τραπέζι τών συμβιβασμών και τών μαγειρεύμάτων άναμε σα στούν διάφορους λύπεριαλιστές. Είναι έκει πού θά κριθεί ή θά περάσει τό σχέδιο του Ρήγκαν ή πάσο οι Εύρωπαιοι συνεταίροι του θά καταφέρουν νά έπιβάλλουν κάποιο ουμ βιβασμό. Ήδη φαίνεται ιτι ή "μηδενική έπιλογή" δίνει τή θέση της σε μια κανούργια πρόταση πιο εύελικτη απέναντι στη ΕΣΣΔ.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΡΩΣΙΚΟΥΣ ΠΥΡΑΥΛΟΥΣ

Τα άντιπυρινικά κινημάτα της Ευρωπής

Άυτό πάντως πού κρίνεται στη Γενεύη δέν είναι ή τύχη τών Πέρσι σινγκ και Κρούζ (στρατιωτικά ή Αμερική ή μπορούσε νά έχει ύποχωρήσει) δσο ή διανατόπτητα τών ΗΠΑ δπό τη μια νά ξαναπειβάλουν τών ή γεμονία τους στην Εύρωπη (οίκονομική και στρατιωτική) και μπό τήν άλλη νά γονατίσουν τήν ΕΣΣΔ μέσα από τό κηνυγότο τών έξοπλισμάν. Για αύτο άλλωστε ή ίδια ή μορφή τών έξοπλισμών πού διάλεξε (διάδικτα πύρωσοι μέσους Βεληνεκούν) πάνε χέρι μ' αύτη τή προσπάθεια.

Άυτή ή προσπάθεια δέ γίνεται σε όποιαδήποτε περιόδο, άλλα τώρα πού ένων οι ΗΠΑ γνωρίζουν τίς σκληρότερες συνέπειες τής οίκονομικής κρίσης, βλέπουν νά χάνουν άπο τήν έπιφρον τους τίς διάφορες χώρες τής εύρωπης.

Ό ανταγωνισμός άναμεσα σ' Εύρωπη και Αμερική έχει άπο καιρό διευθεί. Οίκονομικά ή Γερμανία και ή Αγγλία έχουν γίνει οι κύριοι άνταγωνιστές της δχι μόνο στη ίδια τή χώρα. Ταυτόχρονα άρχιζει τό άνοιγμα διαφόρων έυρωπαϊκών χωρών απέναντι στό Ανατολικό μπλόκο.

(Είναι ή περίοδος τής γερμανικής

"Οστπολιτική). Άυτό συνδιάζεται και με μια διαφορετική πολιτική τής Εύρωπης διέπενται σε διάφορες χώρες τού Τρίτου κόσμου π.χ. Αραβικές χώρες, Λατινική και Κεντρική Αμερική.

Άυτές διες οι διαφοροποιησεις μια μια περίοδο οίκονομικής ανθίσης δέν δημιουργούσαν προβλήματα, γιατί ετού κι άλλωστε κιρι αρχούσε ή θέση στίς σχέσεις ΗΠΑ και ΕΣΣΔ. Σέ μια διάση περίοδο οίκονομικής κρίσης δημού τά περιθώρια τών άνταγωνισμών στενένουν ο ψυχρός πόλεμος ξαναγεννέται. Έτσι πρίν δέν θηράπει τίποτα νά χωρίσων τώρα ή μια θέλει νά κάτσει στό λαι μό τής άλλης έλπιζοντας νά τήν έχασαντει ήσσο γίνεται πιο γρήγορα

Σ' αύτή τή έπιλογή είναι σαμές διες έναν συμφωνία ούσαν οι Εύρωπαιοι συμμαχοι, γιατί συνεχίζει ή Σοβιετ τής "Ένωση νά είναι δχι μόνο μια άγορά για τά προσόντα τους άλλα και μια πηγή για κανούργιες έπεν δύσεις. (π.χ. ή αγωγός γκαζιού).

Η πρόταση για τών πυραύλους Πέρσινγκ και Κρούζ είναι μια προσ πάθεια νά μαζευτούν δύον κάτια μπό τή κοινή δημόπλετα τών ΗΠΑ. Αν ή Εύρωπη δεχτεί τούς πυραύλους στό

έδαφος της και συμμετάσχει στά έξιδα έγκατάστασης και συντή ηρσης τότε αύτη ήλειτουργούσε πρός διό κατευθύνεις. Από τήν μια σάν έξι ναγκασμός πρός τή ΕΣΣΔ νά προχωρήσει σε μεγαλύτερες στρατιωτικές δαπάνες, πράγμα πού ήδη έχει άκομα περισσότερο τά προβλήματα που ή ίδια άντιμετωπίζει.

Κάτι από τήν άλλη σά πίεση πρός τίς χώρες τής Εύρωπης δχι μόνο νά συνεταίρονται τά άνοιγμα πρός τήν ΕΣΣΔ, άλλα και νά συμμετάσχουν στά έξιδα τών έξοπλισμών τών ΝΑΤΟ πού μέχρι τώρα τό απέφευγαν.

Για αύτο τό λόγο άλλωστε και ή κύριος στόχος αύτών τών πυραύλων δέ είναι τόσο στρατιωτικός δσο οίκονομικός και πολιτικός έκβισμος.

Τό διει οι Εύρωπαιοι έγκριναν τό σχέδιο, άλλα μετά δέν ήταν κανένας διατεθειμένος νά τό έφαρμοσει, δέν φαίνεται μόνο μπό τίς άντιδράσεις τών σοσιαλδημοκρατών τής Γερμανίας άλλα άκομα και συντηρητικά πολιτικούς δημούς ή Κόλ και ή θάτσερ πιέζουν τών Ρήγκαν γιά κάποιες ύποπχωρήσεις. Η "μηδενική έπιλογή" έμφανιστηκε στή άρχη σά συμβιβαστική πρόταση, άλλα μετά από τήν άρ

Συνεχεία σελίδα 15